

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۶۹۰۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب سبیل الوداع لتفصیل الرفاء

مؤلف عیادت الدین عبدالمطلب ابن محمد

مترجم

شماره قفسه ۱۰۹۰۰۱

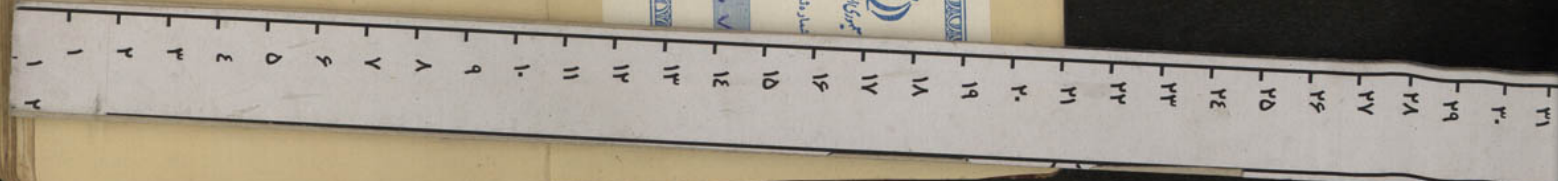

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۰۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
 کتاب: سبیل الرواء لتبصیر السفا
 مؤلف: عبد الله بن عبد المطلب بن عبد
 مترجم: ...
 شماره قفسه: ۲۰۸۰۷

الحمد لله
 و صلاوة علی
 و سلم

۱۶۹۰۶
 ۲۰۸۰۷۱

الذین محمد عبد المطلب غیا و ذاقه عن زبניהما که ابن
 صالح الماجت موسوم بتبصیر الدعاء و لتبصیر الشفا
 که ابن دق به فقد و از نسخ دیار و امکانه متعده
 انتخاب نموده و در رشته تالیف کتب و محدث و فای
 بر جمع این نسخ این بود که روزی رحیم مطالعه بعضی از
 کتب عبده احادیث منظره صراحتی بر سیدان بنیوا
 متقیان و موسسان علی بن ابیطالب علیهم السلام بر سیدند
 که بعضی بر خلفا بعد از ائمه هدایت علیهم السلام بجا آمدند فرمود
 که علمای هرگاه بصلاح باشند پس سوال نموده که بدین
 خلق بجا باشند بعد از ابوبکر فرمود که فرعون و فرعون
 کانی که غضب عتق ما کنند و علمای که فساد بجا
 و فساد ایشان است که اباطیل را ظاهر سازند و حق
 بیوشند و باره ایشان حق سبحانه و تعالی فرموده است
 و لنک یلضمهم الله و یلضمهم الله عنون الا الذین بنیوا
 و اصلحو و بنیوا و لنک اوف علیهم و انما التواب الهم

بیا
 ۲
 ۱۴
 ۲۵

و چون پیش از سفادت این خطا بعد رسالت بین العوام مشفق
 بطالع نامه و در عوام نامه را دیده که کلماتی است چند در او
 جمیع قمت بر افشاء آن نگاشته و همیشه خواطر این مقصود
 مایل این بود که شاید نوعی عموذ که طبایع عوام از آن متلا
 نامه متعریف شده رجوع بان نمایند تا اسم و رسم آن
 مندرس و منطمس گردد اما چون مؤلف پیعاقبت از سال
 اتحاد به چند برهم بافته و لجه عوام فریبی و جبر رفع از
 اش و نماند عموذ نموده و در نظر عوام کلام تمام جلوه داد
 چنان شیرینی و دلخیزی بدلیخورد آن جا که هر که سعی
 بلیغ طبع ایشان از آن محرف نمی توانست عموذ و ایشان را
 راسخ العقیده در آن کرده اینده که از لوح ضمیر ایشان
 بکمال بندگی و استعجاب و تحسین و استعجاب که از انفا قار
 عبور مرد و این چنین بدیشان بکی از معاصیر این افشا
 در چینی که یکی از عوام عجمه دعاء استشفاء مرصع نموده
 و پیعاقبت آمده چون او را گرفتار آمد خود و پدر و جو

بدونامه

بدون نامه عموذ و از او و ما کبان سباهی خواست کبان
 خون او عموذی نوید ان پیان حسب الفرم نموده ما کبان
 معقید نموده ان نامقید آورده و در وی از ان جواب نگرفت
 خواست از ان عموذ نفی شده و از بعضی بد حشر او از امنع
 عموذ از ان شغل باز داشت و او هم که بنا ممنوع گشته
 عجمه آنکه مبار و اخلاق گفته از او ظاهر کرده و ما کبان
 حلال را عجمه مرعوض حرام کند عجمه طر حشر رسید که اسباب
 زمان کوشش و تحصیل اب و نان را داده بر تکمیل ایمان
 میکنند و سلطان بنز ایشان را بیشتر کول میزند و الا م
 و اسقام اگر از ان هم چنانکه بد و وضع میشود بد عجمه
 وضع می توان نموده و عوام الناس پیشتر مطایفه که کشتن
 بگردار مواضع نیست بر میگردند و لازم داشت که فسخه
 جامعه در این باب از دعوائ واد و به مجرب متفحص عجمه
 هر علمی و دوری که از ان عجمه طاهرین و علماء و استادان
 رسیده در رسته اشظام دهد شاید عجمه عوام بلکه

فِيهَا كَسِبَتْ اَبْدَانَهُمْ وَتَعَفُّوْنَ عَنْ كَثِيرٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ هَذَا مَرَضًا مِنْ الْكَثِيرِ الَّذِي تَعَفُّوْ
 عَنْهُ وَتُبْرِجْ مِنْهُ اسْكُنْ اَقْبَا الْعِجْجِ اَوْ حَيْثُ التَّاعَدَ
 مِنْ هَذَا الْعَيْدِ الضَّعِيفِ سَكَنِكَ وَوَحْلَتِكَ بِالَّذِي
 سَكَنَ لَهُ مَا فِي الْقَبْرِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ التَّوَجُّعُ الْعَلِيمُ
اَيْضًا اَوْ حَضَرَ اَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ مَقُولُكَ كَمَا مَرَّ اِلَى
 نَابِئِ اَسْبَدَاعٍ رَاجِعًا وَدَفَعَ سُودَ اَعْوُذٍ بِجَزَائِرٍ وَقَدَّرَ
 عَلَى الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا اَعْبُدْ مَقْنِي عِيَالِ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَاعْبُدْ مَقْنِي مَن لَّا يَصْرُفُ عَنْهُ شَيْءٌ مِنْ
 دَائِهِ اَعْبُدْ مَقْنِي الَّذِي اَمْرُهُ بَرَكَةٌ وَسِعَاءُ **اَيْضًا**
 كَفَعْنِي عِظْمُ شَهِيدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَقْنَمِ كَمَا دَسَّ وَاسْتَمَرَّ بِأَقْنَمِ
 هَفَّتْ مِنْهُ سُرُودُهُمْ وَبَعْدَ زَانِ اَسْبَدَاعٍ رَاجِعًا وَاسْتَمَرَّ
 نَدَاهُ مَا رَمَدَ حَوَانِدُ اَللّٰهُمَّ اَدِلْ عِنْدَ الْعِلَلِ وَ
 النَّارِ وَاعِزَّهُ إِلَى الصَّغِيرِ وَالنَّشَاءِ وَامْنَهُ حَسْبُ
 الْوَقَائِدِ وَرَدَّهُ إِلَى الْحَيِّنِ الْخَافِيهِ وَاجْعَلْ مَا اَنَا لَهُ فِي

دفعه

مَرَضِهِ هَذَا مَا دَعَا لِيَحْيُوْهُ وَكَفَّارَةً لِّسَيِّئَاتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ **اَيْضًا** اَوْ حَضَرَ اَبُو حَفْصٍ مَقُولُكَ كَمَا
 مَقُولُكَ مِنْ مَن مَرَّ بِكَ وَدَسَّ حَوَانِدُ اَللّٰهُمَّ اَدِلْ عِنْدَ الْعِلَلِ وَ
 النَّارِ وَاعِزَّهُ إِلَى الصَّغِيرِ وَالنَّشَاءِ وَامْنَهُ حَسْبُ
 الْوَقَائِدِ وَرَدَّهُ إِلَى الْحَيِّنِ الْخَافِيهِ وَاجْعَلْ مَا اَنَا لَهُ فِي
 مَرَضِهِ هَذَا مَا دَعَا لِيَحْيُوْهُ وَكَفَّارَةً لِّسَيِّئَاتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ **اَيْضًا** اَوْ حَضَرَ اَبُو حَفْصٍ مَقُولُكَ كَمَا
 مَقُولُكَ مِنْ مَن مَرَّ بِكَ وَدَسَّ حَوَانِدُ اَللّٰهُمَّ اَدِلْ عِنْدَ الْعِلَلِ وَ
 النَّارِ وَاعِزَّهُ إِلَى الصَّغِيرِ وَالنَّشَاءِ وَامْنَهُ حَسْبُ
 الْوَقَائِدِ وَرَدَّهُ إِلَى الْحَيِّنِ الْخَافِيهِ وَاجْعَلْ مَا اَنَا لَهُ فِي

الغياث و كان الله فوقها عرشا **ايضا** حذر فلسفه و
 سه نفس بر من خوانند سفا بايد بعد از بله ليم الله
 الملك الحق المبين سيد الله لا اله الا هو و
 الملك لا اله الا هو العليم قائما بالقيسط لا اله الا هو
 العزيز الحكيم ان الذين عند الله الاسلام يؤدو و
 حكمة و سلطان و هبة و صبر و حول و قوت و
 بهمان و قدوة و تقوى لا يتايم لا اله الا الله ادم
 صفة الله لا اله الا الله فوج عني الله لا اله الا الله
 ابراهيم خليل الله لا اله الا الله موسى كلمه الله لا
 اله الا الله عيسى روح الله و كلمه لا اله الا الله
 محمد حبيب الله و رسوله لا اله الا الله على و لي
 الله اسكن اهلها المرحن يا ذين الله الذي سكن كما
 في السموات و الارض و هو العزيز الحكيم **ايضا**
 از ائمه نقل شده كه هر كه را مني باشد اسبعا بخواند
 يا باخود دارد يا بنهيب امام حسين نوشته يا بنهيب بخواند

و ان

و لو ان قرأنا شهرت به ليجال او قطعت به الارض
 او كل به الموت بل الله الامر جميعا و من يتوكل على
 الله فهو حسبه ان الله بالغ امره فذبح الله الخنزير
 فذرا فانه خمر حاطا و هو انهم ان احسين فيكم
 الله و هو السميع العليم و نزل من القرآن ما هو
 سفا و رحمة للمؤمنين و صلى الله على محمد و آله
 الطاهرين **ايضا** از حضرت امام محمد باقر و اب كره اند
 كه هرگاه در خود مني بوي سوره مباركه انعام بخوان
 وضع شود **ايضا** در مدا و عجب هر زاوي كه در حضورها
 باشد در حديث معتبر از حضرت صادق و عرويه كه هر كه
 دروي باشد دست بر اموضع كند او و سه مرتبه بگويد
 الله و في حقها لا امراك به شيئا اللهم انت لها و
 لكل عظيمه فقربها عني بن فاذة انت در و را
 ديكر فرمود كه ليم الله بگو و دست بر اموضع مباله
 و هفت بار بخوان اعوذ بعز الله و اعوذ بعزته

نفع طعنه نفع علاج عجم بعد از آن صاحب دود
از فقه را با جود داد و اگر آن بیفتد حروف دود
که عبارت از با باشد در عین ترکیب کند و اگر
نفع نکره حرف هم که فون باشد از عین ترکیب کند
در و البته زایل شود و در سایر و در ها همین
نقار کند و هرگاه در محبت بخواند عمل کند اسم ط
و مطلوب را همین وضع ترکیب کند در ساعت خوفی یا
خود نگاه دارد و یاد مکان یا کبر محفوظ کند و در
دستمن اسم او را ترکیب کند در ساعت غصه و در مکان
تا ریه را جبر کند و فنی نماید تا مقصود حاصل شود و فنی
خدا **اضل سیم** در مدا و علل و مرض برین اما حین
و با برینگان اسید عا برین بخواند و کسرا بخورد
بخورد بعد از سمله اللهم بحق هذه التربة المباركة
الظاهرة المطهرة و بحق الملك الذي هو قاضها
و الملكة المولجة عليها و بحق الوحي الذي

اجل

اجعل في هذه التربة لي رزقا واسعا وعلما نافعا
و شفاء من كل داء و اما تأمین کل خوف و خیم
و اما تأمین کل داء ظالم و حفظا من کل سوء محمدا
یا ارحم الراحمین **ایضا** عجمه و سفت و زنی و ضناه
خواج نیز نافست و رحلت معبرا و حضرت صادق
مرویت که موفد که هر که مرتب را مقصد شفا بخورد
چنانست که کوفت ماحوز و در وقت بخورد و عجمه
شفا بگوید اللهم و یا الله اللهم رب هذه التربة
المباركة الظاهرة و رب الثور الذي انزل فيه
رب العبد الذي سكن فيها و رب الملكة بكه
الموكلين بها اجعل لي شفاء من كل داء و شفاء
کنا و کنا و ان ناخوشی ذکر کند پس مرتب را بعد
بخوردی شفا و دعا بد و در اب مایه ان بخورد
بگوید اللهم اجعل رزقا واسعا وعلما نافعا و شفاء
من كل داء و شفاء و چون چنین کنی مرضی معشور

ایضا در روایت دیگر فرمود که در وقت خوردن
 برکت آید بخواند **بِسْمِ اللَّهِ وَبِإِذْنِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ**
زُرْقًا وَاسِيًّا بَعْلًا نَافِعًا سَفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ التُّبَّةِ الْمُبَارَكَةِ
وَرَبِّ الْوَعْدِ الَّذِي وَارِثُهُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ
هَذِهِ الطَّيِّبِينَ سَفَاءً مِنْ كُلِّ آثَرٍ وَأَنَا تَائِمٌ بِكُلِّ حَقِيقَةٍ
ایضا گفت که برکت را باید روی رخت روان غسل
 و آب با بان بچون ساختند و بر رختها مداوا کنند **ایضا**
 گفت که هفت حب از تربت هر یک بقدر عدس با
 هفت دانه سیاه دانه و هفت قطره عسل را در آب با
 روغن کنند و سوره حمد و معوذتین و آیت الکرسی
 و اول سوره حمد بتامیج الاورد و باید و از ترلنا ناخن
 خسته خواند و استعمال نماید در دفع سحر استشفای
 بادیهیان هر یک از فسخه و آیت الکرسی و اخلاص و معوذتین
 هفتاد بار بخواند بشرط آنکه آن ایداران زمین و سبیل باشند

در روایت

در روایت دیگر نیکبر و صلیب و صلوة بنزلهما قدر کرد
 و هفت روز متوالی صبح و شام بخورد از هر روی که در
 بدن مانده این سحر و بجهت طلب فرزند مؤثر است و
 چشم و در سر را صیقل بدهد و بوی و بوی و بوی و بوی
 کند و هفت و خوشبو سازد و با دها و با بوی و بوی و بوی
 پشت و کرم معده و بلبه و با دها و بوی و بوی و بوی
 همه ناخوشی را تا هفت **صلوات** در مداوای علل و رختها
 بصدق و بقیه کردن و احادیث بطریق این بسیار است
 و بصدق دادن بهار و چنانست که اسید عارا اول بخواند
 و بعد از آن موازی یکدیگر و شری که چهار دانگ بهشت
 از طلا صدق کند و به پنج نفر یا بیشتر از صحفین
 و این را با دها و بوی و بوی و بوی و بوی و بوی و بوی
 صورت بعلوی بنویسند و در دهان و دهان و دهان و دهان
 حمله **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا كُنْتُ**
بِهِ سَجَدْتُ لَكَ الْمَلِكُ لَكَ وَ سَجَدْتُ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي

هو القدوس القديم والاسم المخرق الكون والاسم
الذي سميت به نفسك والاسم الذي هو مكتوب
على سراج العرش والاسم الذي هو مكتوب على
سرادق المقام والاسم الذي هو مكتوب على راف
الجلال والاسم الاكبر والاسم الاعظم والاسم
الخطيب مكتوب السموات والارض والاسم الذي
منى به الخضر على الماء فلم ينل قدماه والاسم
الذي كتبت به الضرع عن اقوف والاسم الذي
وهبت به لى كزناه بجنى انك تشبني من مخرج الذي
انا فيه اما قد ير منى بكنتم وحدث معبر ازاد
وذي روايت كره كهبا وسمع وصدية بذي جون
خبر بغير ضاوق وسيد من فوش كد كصاع كنتم
وبه فوش عجايب وكنتم زامر وسينه حوه بوز وكنو
اللهم اني اسئلك باسمك الذي اذ اسئلك به المفضل
كنت ما بين من خير ومكنت كما ما في الاوقاف وحلته

خبر

خالصتك على خلفك ان تقبل على محمد وال محمد
وعلى اهل بيته ان يغا فبني من علي بن ابي طالب
بشبن وكنتم راجع بكن وماذا اسندما راجع بكن وكنتم
هيا وكنتم كن وهو فني ما بغيره بكن وماذا اسندما
عنوان داود كفت حين كرم سغابا فتم ايضا كفت
فراي بيكر كفت به فوش فراي وسه فوش بكن
عنوان اللهم ان هذه الشاة لك ومن فضلك
كرك وكرك الى وانا اذنها لعيدك فلا من
اللهم ان هذا قدان كهم بكن ودمه يدية اللهم
تقبل مني كما تقبل من فضلك ابن هبم حين فلا
لو كره اسمك بكن محمد رسول الله هذا
قدان فقبله مني بعد از ان الله اكبر بكن
وبعد از ان سبها قدان الرحمن الرحيم كويد وكن كد
وكن كد سفت واسنه ناسد وكون او در كوي كد
كدم با بكندا رند وكون او را بجاه وهفت با بكن

و در میان دوست نهادن کند و هر بار چه به نیت خفیه
 بپوشد او زند و با او دهند و دوست و با او
 بیک خفیه دهند و کله سبکی و آنچه در شکم کوفته اند
 بیک و دهد تا مشغول در دست شود **ایضا** و حضرت امام
 موسی کاظم نقل شده که روزی که عرض کردند که
 شخصی باده نفر از عیال بپا رشتند که صدق بدهد
 که هیچ چیز بهتر از صدق نیست اما تصور آنکه در شل
 حضرت موسی کاظم باشد بجز بر رسیده و آن باشد
 که بگوید اللهم عقی و لیکن موسی ابن جعفر کاظم
 از سنگینی بی هیچ جوارچی ما خسته منها و ما یجی
 ناجوا و ناگرم و صلی الله علیه و آله و اجمعین
ایضا کردن عجمه طفل مدیتر بخت ابلانکه در
 دو رکعت نماز کند در سجده بگوید اللهم انک
 و هبتنیه و له یک شفا هبتنیه هبتنیه
 وادی گوید چنین کردم طفل صحت یافت **ایضا** عجمه

در روایت

و در روایت دیگر آورده که سبکد حضرت صادق علیه السلام
 مریض فرمود که غسل کن و پیام خانه دو رکعت نماز
 بکن و بعد از نماز بگو اللهم انک و هبتنیه
 که بکن سبنا اللهم استوفیهک مبدئا و آخره
صلی عجمه در ادعیه در مفاسل مریض که
 عجمه حضرت امام محمد باقر شکانکه از دره معانی
 و فرمود که این دعا بخوان اللهم انی استلک بایمک
 و برکاتک و عوف بکت الی الی الی الی الی الی
 عنک صلی الله علیه و آله و عقی و لیکن موسی
 المبان که و عقی و عقی امیر المؤمنین و عقی سید
 شباب اهل الجنة الا اذ هبت عقی ما اجد عجمه
 عجمه عجمه و الی الی الی **ایضا** در کتاب الاملا
 آورده که عجمه الام و اسقام شود بر عجمه و بر
 سنده ناهست و یا عقی انزلناه و یا عقی نزلک و ما
 انزلناک الا مبشرا و قدیرا و نزل من القرآن

ما هو ميثاقاً وودعه للمؤمنين و ما عهد الله رسول
 قد خلقت من قبله الرسل ان كان مات او قتل
 انقلبتم على اعقابكم ومن يتقلب على عقبه
 فلن يضر الله شيئا وامنوا بما نزل على محمد و
 هو الحق من ربهم فترحمهم سيئاتهم وامنوا
 بالله و ما كان محمداً اباً احد من رجالكم و لكن
 رسول الله و ما علم النبئين و كان الله يكلّم
 عليهما حمداً و رسول الله و الذين امنوا معه
 اسدنا على الكفار و دعاء اليكهم فوهو رعا
 سجداً يبتغون فضلا من الله و رضوانا ميثاق
 في ظهورهم من اثر الجود و ذلك مقالهم في التوبة
 و مقالهم في الاخيال و مبشر ان رسولنا في من بعد
 اسمه احد فلما جاءهم بالبينات قالوا هذا
 سخن مبين و لو ان كرانا منكم به لاجل او
 طلق به الارض او حكم به النوى بل الله الامر

جميعاً از سوره بعد الملك فيه الواحده الفه اربع
 بگوئيم الله المكشوف على ساكني العرش **ايضا**
 انوار من انوار صف عجمه دره ها نقشه با خود نگاه
 داره اح ح ط ك ل م ن و س ه ي
 عجمه دره ها من و ما صل نوشته و موضع دره ها
 سون

ت عهد ت عهد ت

ايضا در بحر المنافع آورده كه موضع دره كه قدره
 ما بنظر يق خط بكند و در وصف خط بكند
 بگويد اسكن يا ربي بحر الباري و بعد از ان
 كار و بجانب خط مزبور و هفت بار بگويد
 ها را بخواند و بگويد بود خوب شود **ايضا** سوال
 اب ند به هفت بار بگويد بود او بر موضع دره زند و
 اينكلا ترا بگويد كه كين اخراج **ايضا** عجمه دره ها
 از اول سوره انا نحن انا قوله نصر اعز ترا نوشته بگويد

و قتها ففعلك ومنها عجزك فان اخرجني اقله اكر
 انت لا تكبر والله يعنى وانت لا تبعى والله على
 كل شئ قدير **ايضا** در كتاب طب الهمة مطوية
 كه اينكه نماز ابرك اخذ بنويسد و صاحب دقل بلع نما
 و مضيق لا اله الا الله و لا اله الا الله بحيطه يد علمك
 عس لع و **ايضا** و از عجز باب التبا كه در خصوص
 دقل و كمر كرده اند انت كه تا رختكوت و امير كه بر كند
 بزان صناد كند **ايضا** و در عجز المنافع آورده كه بزر
 سلك رند و بارها كه از ان عجز ملبس و عاصم بكن
 و صاحب دقل بنده به شود و هم چنين در وقت كه
 برون ميابد موم را نيم كم كرده بر اناس بنده فوف
 نشند **ايضا** عجز سر را كودن دقل بول بزرگ و كو
 دو سلك لا خدا مضيق بنده سلامه كند بعايت مجرب
 و هم چنين صناد و هيت در حق لسان العاصم بنده
ايضا عجز بنفشند جناح از حضرت امام علي ع

چنه

عجزه سقمل ملحون مدا و ارموده بود انت كه سر كين
 كو سفند كه در زبردست و باي كو سفند سر شده
 كبر با جلاي مخلوط كند و بزان هند منجر كند **ايضا**
 عجزه و فاسيل و صلياء دست بان هند و بكو پدا سكن
 سكتك يا الذي سكتك كما في الليل و النهار و
 هو التقيع العليم **ايضا** و در عجز المنافع آورده
 كه عجزه دفع بنور و دقل كره اكر ان بنويسد يا ميقوت
 في عجز الذي يموت من من عجز لي الذي لا
 يموت **ايضا** نوشتن اينكه را و بزان چنانچه عجز
 لا اله الا الله عجزه دفع خيال و دقل
 و خنا زبر و ساير و خنهاد و را نرا خط بكشد و بيلم
 خستك بنويد و با بركا غند فوشه بزان چنانچه
 ايضا آورده اند
 كه اكر اين افقون را بر دخم بنفش و بزان بنده
 شود طاق مناس و **ايضا** اكر اين افقون را

بر خاکستر خوانند و بر زخم افکند سبک شود و درد
 نکند او ام تا چند نواحی حیوان و آورده اند که اگر
 زخم و جراحت بسیار آید و ناست خون کاه و بر آن
 نالند باز آید و اگر ضلعه کوه را با بالغ با خاکستر
 بر هم کند و بر جراحت مالند سبک شود و جراحت بر فراغ
 نهد صابون خاصیت دارد **ایضا** و در وایتی صبح از
 اسام جعفر صادق که هر که زار و می یا جراحتی ناست کار
 بر آن موضع مالند و بگوید **بسم الله** ارفیک من الحید
 الحید بد و من المانی و العود و من الحجر الملبوع و من
 العرق العاقق و من ورم الاخر و من الطغام و
 خرق و من الشراب و بقیه اضفی الیک یا ذی الله لا
 احیل سئمی فی الامنی و الاغنام **بسم الله** فکف **بسم الله**
 حکمت پس آن کار را در روزین فرمود **ایضا** بجهت دفع
 لکه که در بدن هر رسد ناستد خنکی و جوشی که در زوایا
 از آن آید خطی بر و بر آن بکشد و در وسط بنویسد

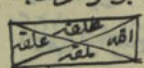
لوازم

بوقا بوقا مرنا نا ادنی اصواتا و هی ثمرة الخاد
 صنع الله الذی انقش کل شیء الله جبرئیل ما فعلون
ایضا هبمان و سنور و صباغ بناشنا بنویسد و اگر
 در و جلا نشسته باشد هبمان است هر چند مر پخته حتی
 عتق الظرفه **ایضا** بجزیره رسیده که بر سه ضلع
 بید تر این را نوشته و بجای پایا و بر و چون جوشک
 شود اثر آن ظاهر شود اول حلقه بلغمه خلق خالق
 بالغ بر جوان الله ۲ حلقه بلغمه خلق خالق بالغ کشته
 من نصر الامری ۳ حلقه بلغمه خلق خالق بالغ کشته
 آن و بوم مایم فلان بن فلان **ایضا** از خواص ایاات قرانی
 آورده که بنویسد ایه مذکوره را بر طرف پاک صابونی
 و بر و بنفشه بمواید و بر و مثل و ابله و جراحت الد
 سبک شود و قبل از آنکه عن الحیال یقل نصفها و فی نصفها
 و بذر ها فاعاصف صفنا لا تری فیها عوجا و لا امنا
للعرق عالجه عرف مدنی که شسته گویند او اعذب

کیفنه و میله غلیظه هر یک صفتی در بلاد او مانند
 خیاطه بیرون میاید بایستی مانند فیلد هر دو
 مدار به سجده تا تمام شود و باره نوره و هرگاه باره نوره
 از جای بگریزون آید **ایضا** در کتاب کلام الاخلاق
 مذکور است که سجده عرف مدنی هیم شتر را بدست بکن
 و بناب و هفت کن و بان برن و بر هر که سه مرتبه حد
 بخوان پس سه مرتبه استعا را بخوان **بسم الله الرحمن الرحیم**
الحمد لله العزیز لما یعبه الظاهر من الولد العالی
ان یولد المخلوق و عند العزیز بلا عذر الوقوف لا یمید
له بلید و له یولد و له یکن له کفوا احد یا مالک
الخلیفة باعالم السیر و الخسیر یا مین القوان فیلد
من حاة یا مین الارض بینه فذوق یا مین المیال
یا اذ نیر من ساءه یا مین تجی به صاحب العرق عن
کل انک و بلیتیه صلی علی محمد و آل محمد و علیهم السلام
و اشهد ان لا اله الا الله محمد بن طاهر سیدنا و ادو بدو

و عازده

و عازده من تبارک انک فاد و ما شاء و انت
 انکم الزاجین و صلی الله علی محمد و آله **ایضا**
 هفت بیرون بنامه چون شروع بخوانیدن کند این
 آیه بران نویسد **کبیر لک عن الجبال تا قوله امنا**
 و صبر و زو بران بمالده بسیار نفع داده **تا بجهنم عرفی**
 مدنی این بخوان ترتیب داده و خود را که سه سؤال
 در خود را که بگویند هیلد بگویند بیلد املد بگویند
 سعید و یحیی فلنیل بالسوء باصل یوزن اد و بر
 کتد **ایضا** هر چه که بر روز از انسان کند نموضع
 در کافه و این مرم است استعمال نماید بگویند بیت پنج
 سؤال در این پنج سه سؤال خاک کن سه سؤال اهلک
 بکنشال معوم را با دو و عن کل که اخذ او و بر داخله
 کتد **ایضا** بران موضع بصلحک بنویسد یا علیفا
 یا علیفا انت طوبی یا علیفا و برحوالی ان بنویسد
 انشاء الله تعالی برنجی دفع شود و بر حبت

طلب تمامه ايضا اين شکل را بوجوه الحوان بنده
 نادره انشاء الله زایل گردد
 ايضا واما معالجہ بشور و ان بشور
 نباشد که از حرارت و خون حادث شود و زرد آب
 از او آید و خشک و ریشتر گردد و خوار شود و در
 اندرون ان ای شکلی نباشد و در ابتدای ان خطها
 سبز طوسی مانند زبانه افش باشد معالجه ان بچوب
 منجی و کافور با لعاب منگوستا سازد و ماز و
 با سرکه نیز معیند انشاء الله و باید صاحب این غرض
 شیرینی و گوشت احتراز نماید و مرد اینج مایه که
 سخی نماید و بر وی کل قطعی نماید و رفته و افش
 چند عجمه قروح و جروح و سایر ازارها و عود
 مانند افشک و جذام انشاء الله در مجت و دفع فساد
 مذکور خواهد شد اما لبتات اللبتل یعنی بشور
 منفرج با جربت و خوانش و خطه که انرا بقایای این
 حشند

حشند

خوانند صبر زرد و مرقه فاف و عدس مایه که و غسل
 بر ان بمالند و همچنین دست و سرکه و پیوره و حنا
 و زعفران بغایت مفید است و همچنین دست و سرکه
 برب و ریح به با صندل و بومش و ریشتر از جرب افش
 معالجه ناصور و ان و انها است بقدر و حق
 و نیز کتی که در حوالی مقعد و گوشه چشم و بینی و سایر
 محل بیرون آید و خارش بسیار کند و چون سبکاف و زرد
 از او آید باید استخوان آدمی سخته خاکسترش را با آب
 صبر سخی و طلا سازد و هم چنین خراطین را با جوی
 کوش باید وین ناصور طلا کند و دفع شود **ایضا** در
 تحفه المؤمنین بجهت ناصور ذکر کرده که زرد چوبه و زرد
 سیخ هر یک ده درم ساینده با چهارده مثقال روغن
 کل و دودرم موم و آب خالص بقدری که دانه ها را
 پیوسته باقی منم چندان گرم و پیوسته تا مرهم شود
 و بعد ضماد کنند **ایضا** از طبیب جاذق شنیده شد که

بکدامک ز نایک و یکدامک ز بخیران و یک و آنکه هو
 بلکه یکمقال هو جبه کوبیده با تخم مرغ و نمک سفید
 سرشته با روغن کل یا روغن کجند صغیر موه و طلا
 نماید بفع بخشد **صلی الله علیه و آله** در دفع نالول و مدوا
 ان از علی بن عثمان سفولست که بخشد حضرت امام
 و صاعه منکرم که نالول بسیار که بفای می کشد که بپزد
 در بدن من فرسیده و با این سبب بکنیم حضرت در وقت
 که از برای هر نالولی هفت جو بکشد و بر هر جو هفت
 بار باید و کسب توک عن الجبال فقل بیفها و بقی
 نهنأ فبذرها فاعاصه صفتها لا تری فیها عوجا
 و لا امثا و پیش از این اید اید از او و بعد از او بفر
 تا هفت و منبتا هفت بار بخواند بر هر جو یکبار و بر
 ممال و بجو خرد و با چهره نوی به سب و سنگی بران بپا
 و در چاه کتف بینداز و هفتراخت که در بخا الشاع
 انجیل کرده شود رادی گفت چنین کردم و سه روز تمام
 شد

و از هر

اهنا و از حضرت امام جعفر صادق روایت شده که
 دست بر نالول ممال و سه مرتبه اسید عا بخوان **بسم الله**
 و یا قل محمد رسول الله و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم اللهم ارحم عقی ما احدث **اهنا** و از
 حضرت امیر المؤمنین مرویست که در وقتی کشتن موه
 ماه هفت روز سوالی بر نالول این اید بخواند و بفر
 شود و مثل حکمیه جنبش کخبر جنبش تا حله
 من قرار بخواند و بعد بگوید و کت الجبال امثا
 فکانت هباء منبثا **اهنا** و بکنیم بخواند اسیر
 با و کت الله و ان کندم مرد و ان ممالد و در زمین
 منما که دفن کند و نشود **اهنا** سوره یوسف بعد
 ان بر کندم بخواند و بران ممالد و در زمین منما که
 دفن کند و بفر شوند **اهنا** با چهره نمک بود و در
 و بران ممالد و اید لوانا هذا القرآن علی جبل
 تا اخر سوره شری بخواند و دستور سوزان اندازد و بر کت

دفع شود **اینجا** این اسکا ل میگذرد و نشسته بر آن میآید
 و در زمین دفن کند چون کاغذ مضمحل شود تا اول
 نیز زایل شود **لحمک** و له کسوا سجده
اینجا و طبیبان و خواص بخور دکن مفیده اند که در اول
 ماه عبده تا اول هر یک از آن یکدانه بخورند و
 عجم و ادویه و باده بنده انبیا هر دو با از بلای نماند
 آن با بچه و اعیان محقق بیند از آنجا که هر یک
اینجا انگشت وسط دست راست را و کف دست چپ
 و سه مرتبه این افشون بخواند و بر تا اول و مدعی رنج
 رخصت من رنج رخصت من رخصت من رخصت من رخصت من
اینجا کنند اند که و قویا بجلد و اسانید بایب و تا اول
 میآیند **سلعه** معالجه سلعه که آن کوشت را با دست که
 در زهر پیوست اویخته میشود مانند فقه حرکت
 میکنند بعدد غفوی باشد و حدیث است که شخصی
 حضرت صادق علیه السلام را که سلعه و کینه در بدن من ظاهر

شمارت

منده است حضرت فرمود که سه روز روزه بگیر و در روز
 چهارم در وقت زوال عمل کن **و بیام یا صحرایم** و بجا
 رکعت نماز بکن هر سه روز که خواهی و تا فانی می کن
 در کرب و محن و قلب بانش و چون از نماز فارغ شوی
 سابعه بکن و چندی بطریق لنگ بچرخد که بر روی
 سجده درای و بملوی راست خود خاک کد را فایده
 خضوع و خضوع بخوان یا ایا حید یا ایا حید یا ایا حید یا ایا حید
 یا ایا حید یا ایا حید یا ایا حید یا ایا حید یا ایا حید یا ایا حید
 علی محمد و اکثیف ما فی صخر و البسی العافیة الشاه
 العافیة فی الدنيا و الآخرة و امن علی عیالیم
 النعمه و اذ هیب فی ما فقد اذانی و عینی **اینجا** سو
 اصفانی را بر سلعه خواند از اسان کرد اند **اینجا** بجل
 بجا می بچرب که سر را تراشیده و روغن کعبه بچرب کند
 و کشک سوخته و فتم سوخته و جو سوخته بالقبه بپاشند
اینجا در زهر بچرب بر اینها هلیلک در زهر و مار و مردار

وامله مفسر و سه که هر يك جزوی بر و عن طسرخ چکا
 جزو صا قناد **صلح** چار **س** و دفع خان بر و حوز
 و افشك و افلج و اخوه و كلف و واد القلب و
 معتبر ان حضرت امام رضا منقولست كه فرمود كه در خبر بر
 خانه خاند بر بهر سید سه مرتبه اسید عا نكرار نموده
 و فشد بار و وف با و حیم با الله و رب سه مرتبه بایستد
اینها از كتاب كرام آورده سه روز هر روزی
 سه بار اسید عا و بجه در مد كود بخواند لیکن الله
 و با الله الله اكبر الله اكبر و هو با فرك ان لا یكفر
 چرتنه بار بگوید یا بنده یا اللیس قبل ان یبشرك
 و در هر باب و هن بران اندازد **اینها** بجه همین در
 و سایر در و بگوید و بها بجا به سنده و بر پا چنان خاند
 نوشتن بگوید و بخورد و همین را در دستم بپزند
 بخواند و فشد او ام امها ام كه كذا كجها ان صا
 و صا او ام مری هفت سواها بجه و حید سواها

بکته

اینها بجه خاند بر بعد از آنكه دو ركعت نماز كرده
 و آورده یا سپرده بار بخواند و دست بمالد سرفه
 سرفه سده و فشری جز جانی سنده مولا و حنج
 بجه ای ربهم کلین الله **اینها** بجه خنبر و قمران
 موضع باید خواند و فشد یا مبتوت فی حید من
 مبتوت اخرج بجه حی الذي لا یموت **اینها** افشك
 بجه دفع باد سرخ و كوفت سه روز بعد از طلوع و
 عز و ب اضاب بخواند و كارد اهنی كه دسند ان اهن
 باشد بدست گرفته و بران جمله كند افشك
 ای سرخ بر آید باران سرخ بپارد و كیاء سرخ بر آید
 بر سرخ بپسند هل هو هو هل هو هو و بعد از آن بگوید
 ق تزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنین
 و یا حق اتكناه و یا حق نزل هل هو هو و یا
 و بعد از آن بگوید **اینها** اخرج الحرا عتول الى من یرحم
 ان مع الله الهما اخر فانه یبهد ان لا اله الا الله

هُوَ الْحَقُّ الْقَبُولُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **اینجا** معالج
 باد نسخ و در آن و بادها و اورام حاره و در وقت
 صبح بخواند و لعاب من بران بمالد بعد از غسل لعاب
 فود المال قواقم بافیا بخرم لعاب من محمد مصطفی
 صلی الله علیه و اله **اینجا** بجهت در این بخواند و آب
 بران افکند بسم الله رقیق تو قل هو الله احد رقیق
 بر کوه سندی و آب و آدم خوش سندی بروای در خوش
 شو بخون لا اله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و اله
اینجا المباحزب و افشاند بجهت باد نسخ که از این نسخ
 روزه تا خون از او برآید و بعد از آن کل هینه ها را
 بران طلا کند **اینجا** در کتاب خراشد الاسرار از حضرت
 صادق و روایت کرده که سوره غاشیه بیست و یکبار
 بجهت باد خصوص باد نسخ بخواند تا صفت در دفع
 و علاج با فلیج که اعضا را بچسبند این ایات را
 نوشته تا خود نکاه دارد و بران نیز بخواند بعد از غسل

بسم الله ما قننا و نبئت و عهدنا ثم الكتاب المحل
 لله فاطم النبوات و لا رعی جاعل الملا بکذا اونی
 ابحیه مثنی و ثلث و رباع باسم فلان بن فلان
اینجا از حضرت امام محمد باقر روایت شده که بجهت
 فالج و فلیج و بادها اسیدها معین است که حدیث خود
 و نوحید را بر جام منک و غفران بنویسد و این دعا
 نیز در تحت آن بنویسد اعوذ بوجه الله العظیم و غیره
 التي لا ترام و بسم الله التي لا تمسح عن شيء من
 شيء هذه الوجع و من شتر ما فیر و من شتر ما اخذ
 مندر و اگر خواهد بر لوحی یا نامه کوبد بنویسد و
 ما بران بنویسد و نسخ بنامش بخورد تا صف خواب نیز
 خوبت **اینجا** و از عجز المنافع بجهت مغلوج این ایات را
 ذکر نموده که بر غفران بنویسد و سه روز بخورد و تحت
 باید بعد از غسل من یطیع الرسول فقد اطاع الله
 و من تولی فانا ارسلناک علیهم حفیظا و یعقوبون

طَاعَةُ قَادِرٍ وَامِنْ عَذَابِكَ بَشِيرٌ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
 عَمَرَ الَّذِي يَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُنْشَوْنَ فَاعْرِضْ
 عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا **اینها** سر
 دانه نارسه برک سدر و بر هر دانه و یکی بیکبار
 سلا تا خنده سینه و لا قوم که و بعد از آن در همان
 انداز و بهیرون میاورد تا تمامش بپزند **اینها** معالجه
 لعوه مرویست که شخصی خدمت حضرت نضاد عرصر کرد که
 نادی از سر تا پای او گرفته فرمود که جنب و روغن
 و بنوق اول صبح بماشتا در دماغ بچکان **اینها** و در
 روایت دیگر واده شده که شخصی لعوه داشت خدمت
 حضرت نضاد عرصر کرد فرمود که بروی سر و سواد مبرد
 و در کشت نماز بکن و دست بر آن بگذارد و بگوید
 بِسْمِ اللَّهِ نَسْتَعِیْزُكَ اللَّهُ وَبِقُدْرَتِهِ هَذَا أَخْرَجَ أَقْبَمْتُ عَلَيْكَ بِاللَّهِ
 اخْتَدَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَكَلَّمَ مُوسَى بَلَدًا وَخَلَقَ عِیْسَى
 رُوحُ اللَّهِ الْقُدُّوسُ لِمَا هَدَيْتَ وَطَلَعَتْ طَائِفَةٌ نَارًا

اینها

اِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا اَلطَّافُ بِالْاِزْنِ اَللَّهُ دَرِیْزُ حَبِیْبٍ
 عَامِتٍ نَابِتٍ **اینها** و در روایت دیگر فرمود که سوز
 او از لوله نوشته در آن نظر کند صفت نابد **اینها**
 و در نسخه دیگر مذکور است که همین سوره در آینه
 قویا و بنویسد و در خانه تا بلی در آن نگاه کند و اگر
 معیت این سوره نوشته و شسته و کسی که لعوه دارد از
 آن بخورد و شفا یابد **اینها** و در روایت دیگر فرمود که
 صباح بن عمار و حفصه امام موسی کلثوم عرصر کرد که کسی که
 باد لعوه گرفته و جنبش برشته فرمود که بخ مشغال بنقل
 بکشد و در شیشه کند و سرش محکم کند و محلها بدو
 بگذارد و بگوید در تابستان و در و زرد و زمستان بی
 انبسته بپزد و در و بگوید و آب باران مخلوط
 سازد و شست بخوابد و هر جا که ناخوشی دارد بمالد و
 هم صبا بخوابد نابد تا قنصل خست شود **اینها** و در
 دیده شده که اگر کسی دوی مرکب و ده شاکج شود این

ایات نوشند بشوید و بخورد و در میان بشوید و فخرنا
 که الریح تجری بایم و ضاع حبس اصابت و الشیطان
 کل بلاء و عقاب و آخرین مقررین فی الاصفاء
 هذا عطاؤنا فامتن او امینک معین حبیبکم
 محفلکم عینین و لیا ناکه سفینین و مدینه
 العبدین **ایضا** و خواص الا یات مذکور است که
 ایه قد مرئی فقلب و حبلک فی التماس فکون لیتک
 فیکله رضما قول و حبلک سطر المعید لکوام و
 حبس ما کتم قولوا و جوهکم سطره و ان الذین
 او ثو الکتاب کملون الله الحق من یقیم و ما
 الله یغیا فی حتما یملون را بر جام روین که جلا
 و اشتر باشند مشک و کلاب و اب با کینه نوشند و خوب
 و حق و در بخورد بعد از آنکه سه ساعت در آن نگاه کند
 نایبند و در خوردن اذان او بخورد تا سه روز بهمین طریق
 عمل کند لغو او زایل شود **در وضع** و عیالکف و داء القلب

بحر النافع

بحر النافع آورده که خون خوش تاز و کم و کلفت
 نالند بر طموش و نیزه حیه ورم و کلفت بنوشند و
 و بروی مالند و بنویسند که اب بر زمین بریزد و بدان
 سبله فلا و حی الی الله استمع فقر من الحق فقالوا
 انا سمعنا قرانا عجبا **ایضا** بدستور مذکور است و
 سه روز عمل آورد و ابل شود یا سیمع انک صا
 کل عین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من
 الظالمین فاستجبنا له و نجیناه من العذاب و کذلک
 نغنی المؤمنین استجب دعوی و اخص حاجی و قریح
 هنی و عنی بر حمتک یا ارحم الراحمین **در وضع** و عیالکف
 و داء القلب و بحر النافع آورده که بجهت و عین
 موسی سبل بر روغن بخواند و بر مالند و بر سبل
 الصواعق فصبیب بر من کشا و و همد عیال و لون
 فی الله و هوسد بد الحلال **ایضا** عجب و عین
 ریش بدستور معمول دارد و عیالکف فاستغفر الله

همه سید بود موقوفه که چون نلت اخرب شود صبه
 نماز سب بر خیز و وضو ساز و در سجده آخر این دعا
 بخوان یا علی یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا جامع
 الدعوات یا مظهر الخیرات مثل علی محمد و آل
 و اعطی من خیر الدنیا و الاخره و اعلی فیها
 انت اهله و اصرف عتی من غیر الدنیا و الاخره
 ما انت اهله و اذ هب عتی الحق و نام ان
 ازاد بره فانه قد اذانی و اصرفی و ما بلغه فی دور
 دعا و فزع و اوی میگوید کرم بگوید بر سید
 بلی از من بفرست **ایضا** و در حدیث دیگر **ایضا**
 بر عتقا و غیره و از همه حضرت هبه بن علی بن
 موقوفه بود که وضو ساز و دو رکعت نماز کند
 حمد و ثنای الهی عجبی آورد و صلوات بر سید
 و بگوید یا الله سه مرتبه یا رحمن سه مرتبه یا رحیم
 سه مرتبه یا واحد سه مرتبه یا احد سه مرتبه یا محمد

یا ارحم

یا ارحم الراحمین سه مرتبه یا اقدار القادرین
 سه مرتبه یا رب العالمین سه مرتبه یا جامع الدعوات
 سه مرتبه یا منیر البرکات سه بار یا مظهر الخیرات
 هم چنین مثل علی محمد و آل محمد و اعطی من خیر
 الدنیا و الاخره و اصرف عتی ما احد فقله عتی
 و اصرفی **ایضا** و حضرت صادق علیه السلام که سوره
 احقام و اما عجل بر طرفی پاک بگوید و باب فتوبه
 و بخورد بر سر و بخشود **ایضا** و در روایت دیگر
 که برای بر سر هبه بن علی از زینب سید شهادت
 که باب ما را بخورند و بران مالمند **ایضا** در روا
 دیگر فرموده عجم بر و صا و ابوره مخلوط کن و
 بر اموضع بمال و بخر به یا فخر اند که پس بر سوزن
 زن اگر خون براید علاج بدو باشد و اگر نیاید
 نشود و مدا و افغ بختند **ایضا** و در بحر النافع او
 که خاکستر چوب سبند از اناب تر کند و این دعا پیش از خواب

بخواند تا هفت روز بر آن طالع کند بعد از جمعه
 و تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ **ایضا** حقیقه و مع
 حیل روز بعد از نماز سنت یا بعد از حیل و یکبار
 سوره حمد را مقل میمله یعنی کرم میم و حیم را ملازم
 الحید وصل کند و اگر بگوید فاصله شود از سر کس
ایضا معالج بقی است که بر آن بنویسد و از آن من
 بقی الا عندنا خزائنه و ما ننزله الا بقدر معلوم
 هل یستغفونکم اذ تدعون اذ یستغفونکم اذ یستغفونکم
ایضا آورده که بجهت یق و بر می بخواند و بقی لکم
 ما فی السموات و ما فی الارض جمیعاً ان فی ذلک
 لآیات لعلکم یتفکرون و هم چنین سوره لم یکن
 یغفیر مومن خاصیت بسیار دارد **ایضا** امید عاصی
 بقی یغفیر ما یدعرب ان الذین قالوا اننا
 الله ثم استقاموا فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون
 اولئک هم اصحاب الجنة خالدین فیها جزا و مبالغه

مجلس

یَعْلَمُونَ وَ وَصَّیْنَا الْاِیْمَانَ بِاُولٰئِهِمْ حَسَنًا حَمَلْنَهُ
 کَرَامًا وَ وَصَّیْنَاهُ کَرَامًا وَ صَلَّیْنَا اللهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ
 اَجْمَعِیْنَ **ایضا** و بجز المضاف آورده که است یق
 نالد و رضو **ایضا** معالج صدام و اهل ابن ابی بنی اند
 و نوشته یا خود دارد بعد از جمله یحیی الله یا کثیر
 وَ یُنَبِّئُ وَ عِنْدَهُ فِی الْکِتَابِ الْکَمَلُ الَّذِی فَا لَمْ یَمُوتْ
 و لا یرضی ما عیل الملائکه و سألوا فی ارجاء سئنی
 و تلک و رابع باهم فلان بن فلان و نام مادرش
 نیز بنویسد **ایضا** و از حضرت امام محمد باقر و امام موسی کاظم
 مرویست که هر روز نلقم در حوز و امید از و از
 حضرت امیرالمومنین مرویست که شارب کفتر و در
 محبه امامت از حوز و **ایضا** و بجز المضاف آورده که
 ابن ابی و یغفیر ما یدعرب ان الذین قالوا اننا
 الله ثم استقاموا فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون
 اولئک هم اصحاب الجنة خالدین فیها جزا و مبالغه

ذَاتِ الْقُوَّةِ الْمُؤْتِ قَبْلُوكُمْ بِالْبَيْتِ وَالْحَبْرِ فَنَسَتْ وَالْبَيْتُ
 تُجْعَلُونَ **ابن** والطبائع اذ جازى دفع اكله وتخفيفه
 وجرحه مجرب واخسه اندامى سوسه وجزو بوس
 بيا زسوسه بجزو تخم ورجا بوفاده نصف جزو تا موافق
 وبع جزو زو و نماينه اسخوان رصم باسوسه صبر
 بالبقوه زو و نماينه و هم جنبين برك عتار جنتك
 زو و نماينه و صما برك زو و ك نيز همين فغدا
 و هجيد دفع حزام اشاميدن بكم هم سلحه كه بول
 كو هبست هر دو ز باسكجيبين تا مدت هبلز و زو
 از موده است **ابن** و از صفت امام جعفر صادق
 مرويت كه فرمود اين صفو بجهت بلا ما فارصه
 اكله و جيز مجربست دوست بر سر من بركند و اسيد عا
 بخواند نيز خوبت بعد از بصله بين الله و يا الله و
 الله و الى الله و ما شاء الله لا حول و لا قوة الا
 بالله ابو هاشم خليل الله مؤيد حكيم الله نوح بحمده

مبني

عبنى و نوح الله محمد رسول الله من كل بلاء فارج
 و ورج و كل ورج و ارج و ارج و ارج و ارج و ارج
 و عرج ثم من الله لعنان من فلانة لا يعشيه الا
 و اعبدك بكلمة الله الثامات التي سلكها آدم
 و نوح و قنات عليك الله هو الثواب العظيم الا
 انما اجر زائلها الا و صالح و الا و ارج لاصحاب
 الله يعقون الله يعكده الله الا له الخلق و الامن
 تبارك الله رب العالمين و بعد از ان سوره
 و آية الكسى و بجز ان اول سوره بجز خواند بعد
 ان يكويد اللهم اني اسئلك بحق محمد و الحق ان
 تصلي على محمد و آل محمد ان شئتم من علية
 هذه بجز محمد و آله **مضج** معالج حرب و حكه و
 نفر من رطل و قندك و كورسند و طبائعها و شها
 ايجر با ارج و هجيد حجب نافع داخسه اند و هم جنبين
 حبل و ابا بباينه و نالول و قوتيا ما لند و هم جنبين

رنگ

صبر در روز و قناعت و آب کاسی حبه دفع حبه که از
 حرارت باشد مؤثر و صندل بزرگ پنبه بار و عین کل
 حبه بقرن معدل و اخنه اند و از خواص این اشک
 که هرگاه کسی را حبه بخارشن و دیدن تابند در تلخ
 هر ماهی بنام افوشنه در زو حال دندانک دفع شود
 اذع ^و سعال حمال حقا علی اوج و باغی بوی
 عمل الحامی **اصناف** و بحال المنافع آورده که این تحقیق
 صد و زو قوم مؤمنین را با ایه قذجا و نام مؤمنین
 بن و نیکم با ایه و تنزل من القرآن ما هو شیء
 و رحمة للمؤمنین یوفید و یوفید و یوفید و یوفید
 سازد و نماز کند و در آن روز مسک بخورد **اصناف**
 در دفع کند و قناعت و در بغل و سایر اعضا دفع
 مروت از امام موسی کاظم که چنین کس بخورد بگوید
 یا الله نه مرتبه یا یحیی یا رقت الاکرام یا الله العزیز
 یا مالک للک و یا مالک للک و یا مالک للک و یا مالک للک

صفت

بسم

من هذا الذاء و آخره عین قانی عبدک و ابن عبدک
 انقلبت بفضلتک راوی میگوید که چنین کرم دفع
 دیدم **اصناف** و از حضرت امام علی بن مفلوک که خوردن
 حرام کند دهان او برطرف کند **اصناف** و از حضرت امام رضا
 سده که بخورد اعین را که برای دفع قوی ناضج
 کند و در آن بر طرف میبندد و باغی از احکام کند و در
 دهن را میبرد و بجهت بدبو بقل المذاکند اند که اند
 باید موضع را تبع زند و این دو اما لید تا قدری
 و نشود بعد از آن بکتاب نه روز موضع را بخورد
 دیگر عود نماید و بجهت بدبوی انگشتان پایش
 بک ناز و سوسن بسیار بجزیب **اصناف** و از حضرت
 از حضرت امام جعفر صادق مفلوک که هر روز بخورد
 ببرد و مفلوک را از وای نماز پیش از نماز دین
 ورم اخسور و خنثی را از بخوان و بر این موضع بدیم
 شود و خواص القرائت که سه روز و سه سال هر روز

باد این اباب مرغوره بخواند و در روز شنبه جام آبکینه
بر غفران فوسید و باب باریان بخورده و صاحب ورم
بیاستامد **اینها** و از خواص اینجور وقت که نوشند و صبا
و دم سبزه و جاده و طبع **اینها** و در صحت دیگر
از حضرت حماد بن اسفولت که بر هر روزی سه مرتبه
این سوره شمر بخواند و آب دهان بر آن موضع بیند
و خشک و سبکی گردد **و در دفع زکام و سبب**
النفس و هر روز از حضرت امام صفی صادق مریدان
بپند و از روغن بنفشه الوده کند و در وقت خواب
بر معده هده و در روایت دیگر فرمود که یکدال
سیاه دانه و نیم دالک کند و در آنم بکوبند و در دماغ
و مسد زکام و رفع سوز و هم چنین سیاه دانه را در دماغ
سک نافه و جگر و در آن دماغ و در مجرای و اگر
زکام بسته شده باشد و خواهد که مکتباید قدری در
دند را با قن دریند و سه روز آن بخورد و هده شود

لصق الفی کینه

لصق الفی عجمه معالج صیق الفی و در وایت او
که بولش نفع کامل می بخشد و تجربه رسیده که
بر باراد و سفال موبوز اند و با غسل مخلوط کرد
روزی یکبار بخورند و در فیه هفت سفال و نیم
و هم چنین غنم و نفوخ و صفا و سرکین خشک و
حبه خنق و مجرب سمره الله **اینها** و در جگر المنافع
عجمه صیق الفی و در که این اباب بخواند و عباد
بصله بنارک الذي افنتا حبلک لک خیرا من
ذلك جنات تجري من تحتها الانهار و یجعل
لک ثورا و هم چنین بخواند و بوی خواند و
از فاکتور سنی من از و احکم الی الکتاب و فقام
فأقوال الذین ذهب ان ارجعهم منک ما انفتوا
و اتقوا الله الذی انزل به مؤسور مشکین
علی الارائک و لکل فحبه هو مؤلفها فاستقوا
اکثرات **اینها** معالج سمره و جدیت من مرید

فَمِنْ وَعْظِهِمْ وَكَرْبِهِمْ وَدَجِّهِمْ وَآءِ رَبِّ انْ لَمْ يَفْعَلْ
 لَمْ يَخْزَ وَنَجَّى مِنْ عِنْدِ عَذَابِكَ فَانْجُوْا اِنْ كُنْتُمْ اِيَّا
 هَذَا مَكَانَ الْبَاقِي هَذَا مَكَانَ السَّخِيْفِ هَذَا
 مَكَانَ الْخَائِفِ الْمُسْتَخِيرِ هَذَا مَكَانَ الْمَكْرُوْبِ الْعَمِيْرِ
 هَذَا مَكَانَ الْمَهْزُوْبِ السَّعِيْدِ هَذَا مَكَانَ الشَّقِيْقِ
 الْخَالِي الْعَرِيْقِ الْخَائِفِ لَوْجَلِ هَذَا مَكَانَ مَنْ اَنْبَنَ
 مِنْ رَأْيِهِ وَاسْتَقْبَلَ مِنْ عَقْلِيَّةٍ وَاقْوَى مِنْ عِلْمِيَّةٍ
 وَاسْتَقْبَلَ مِنْ حَقِيْقَةِ رَأْيِهِ وَاعْتَرَفَ بِرَأْيِهِ
 وَاحْبَبَ اِلَى رَأْيِهِ وَابْكَى مِنْ حَذَرِهِ وَاسْتَعْفَرَ وَ
 اسْتَعْبَدَ وَاسْتَعَالَ وَاسْتَعْفَى اَنَابَ اِلَى رَأْيِهِ وَ
 رَهَبَ مِنْ سُلُوْبِهِ وَاسْتَسَلَّ مِنْ عَذَابِهِ وَرَجَا وَبَكَى
 وَدَعَى وَنَادَى رَبِّ اِنِّيْ مَسْتَقِي الْفُرْقَانَا فَبَيَّنِّيْ قَدْ
 رَأَيْتُ مَكَانِيْ وَفَتَحْتُمْ لِيْ وَبَعَثْتُمْ سِرَّ اُرْيَ وَتَعَلَّيْنِيْ
 وَبَعَثْتُمْ مَا جِئْتِي وَتَحِيَّطَ بِمَا عِنْدِيْ وَلاَ يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ
 مِنْ اَمْرِيْ وَبَعَثْتُمْ مَنْ عَلَّمَنِيْ رَأْيِيْ وَمَا اَتَيْتِي وَمَا

ممكنه

مَكْنَه صَدْرِيْ فَاَسْتَلْكَ مَا اَتَيْتُكُمْ عَلَى الشَّدِيدِ
 فَاقْبَلِ الْمَقَادِيْرَ وَمَقْنِيْ الْقَادِرَ سَلَوَالٍ مِنْ اَسَاءِ
 وَاعْتَرَفَ فَظَلَمَ فَاَفْرَفَ وَنَدِمَ عَلَى مَا سَلَفَ وَ
 اَنَابَ اِلَى رَأْيِهِ وَاسْفَ وَلاَ يَفْتَانِيْهِ وَعَكْفَ وَ
 اَنَاحَ رَجَاؤُهُ وَعَكْفَ وَتَبَيَّنَ اِلَى اِقْبَالِ عَمَلِهِ وَ
 قَابَلَ قَوَائِمَهُ وَعَنَّا قَرَحَاتِهِ وَرَاحِمَ عَزَمَتِهِ وَكَانَفَ
 كَرَمَتِهِ وَنَاقَى عِلْمَتِهِ وَاعْتَصَمَ بِمَجْمَعِ الْعِلْمَانَةِ
 وَاصْفَى كَيْتَابَكَ وَمَا مَعِيَ مِنْ حِلْمِكَ وَمَا مَعِيَ
 وَخَطَايِيْ وَجَوَانِبِيْ فِيْ حُلُوْلِيْ وَشَيْءَانِيْ وَهَقْوَانِيْ
 وَجَمِيعَ مَا شَفَعْتَهُ بِكَ حَقْلَكَ وَخَطْلَكَ وَكَلْبَكَ
 فِي الصَّخْرِ وَبَعْدَ الْبَلْعِ وَالشَّيْبِ وَالشَّيْبَابِ
 بِالْبَلِّ وَالتَّمَارِ وَالْعَدُوِّ وَالْاَصْلَابِ وَالْبَعِيْ
 وَالْاَنْجَارِ وَالْفَتْحِ وَالْاَسْعَادِ وَالْخَصْرِ وَالْقِيَرِ
 وَالْعَلَاءِ وَالْمَلَكَةِ اَنْ عَابَا وَزَعْنُ شَيْءَانِيْ فِيْ اَعْقَابِ
 الْحَبْدِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِيْ تَامُوا بِوَعْدِهِ وَتَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَنْ تُكْشِفَ عَنِّي
 الْعِلَلَ الْخَاسِيَةَ فِي هَيْبَتِي وَتُعْرِضَ وَتُخْرِجَ عَنِّي
 وَتُعْصِمَنِي وَتُجَارِبَنِي فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَكْتَفِيهَا عِزُّكَ
 يَا أَهْلَ الْبَيْتِ يَا أَهْلَ الْإِسْلَامِ يَا حَبِيبَ دَعْوَةِ الْفُطْرَيْنِ
أَيْضًا اِرْجُوا ابْنَ الْبَيْتِ كَمَا جَاءَ بِرَأْسِ الْوَسْطِيِّ
 وَتَرْجُوهُ وَتُفَضِّلُوهُ أَهْلَ الْبَيْتِ أَمَّا خَلْفَتَاكَ
 عِبْنَا وَآلُكَ الْبَيْنَا مُجَوِّدَ نَفْسٍ إِلَى اللَّهِ الْمَلَكِ
 الْحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ **أَوْ**
 كَمَا فِي سُورَةِ الطَّارِقِ بِرَجَاءِ عِزِّهِ وَتَرْجُوهُ
 وَتَرْجُوهُ مِنْ كَرَمِهِ **فَلْيَسِّرْ** دَرْجَةَ سَفَافٍ وَتَرْجُوهُ
 دَسْتِ دِيَا وَدَفْعِ تَرْجُوهُ وَتَرْجُوهُ مَا عَمَّا دَرْجُونَ عِزِّ
 الْغُلْبِ اِزْجُوهُ تَرْجُوهُ دَسْتِ دِيَا عِزِّهِ **أَيْضًا**
 عِزِّهِ سَفَافٍ فَاجِ وَصَبْرًا هَمَّ بِأَفْظَ سِيَاهِ عِزِّهِ
 وَتَرْجُوهُ لَنْ يَدَارِدَ وَتَرْجُوهُ سَفَافٍ بِأَسْنَدِ يَدِ
 كَفِّ يَامُودَ اِزْجُوهُ تَرْجُوهُ سَفَافٍ وَدَفْعِ تَرْجُوهُ

بِجَوَّادِ

بِجَوَّادِ تَامِقُومَ اِيَدِ وَبَعْدَ اِزْجُوهُ تَرْجُوهُ
 كَرَمِ كَذَا سَفَافٍ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 وَتَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 هَرَمَاءَ سَوْدُودِ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 كَرَمِ هَفْ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 وَتَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 بِقَوْلِهِ وَتَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 لِلْمُؤْمِنِينَ وَصَاحِبِ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
أَيْضًا حِجَّةِ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 اِهْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 وَتَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
أَيْضًا طَرِيقِ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 بِأَجْزَالِ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ
 شَقِ كَرَمِ وَتَرْجُوهُ تَرْجُوهُ تَرْجُوهُ

با اسیر ابل و در دودن همین نصف نوزد یک بجای که
بند و از و بنفید با عز نایل و این نصف بدست است
صاحب نزل دهد و در نصف دیگر و بالای آن بنفید
یا صاحب نزل و در پائین بنفید یا مینک نزل و بدست
جب صاحب نزل بدهد و باید صاحب نزل و عامل
با وضو باشند و صاحب نزل و وقتیکه مرغ نشیند
و هر نصف بخونی که روی بر کمر باشند نگاه دارد
باید فی را استعمال نکرده باشند و عامل طرف دست
راست صاحب نزل نشیند و باید قالوا انا فطرنا بکورا
نا عذاب الهم از سوره بس میخوانند و باید و بر هر دو
مید میده نایند تا بهم ابد نگاه متصل کند و در کمال
ای از بالا تا پائین به سجده و در جای گذارد که دست
بد و نرسد مجرب است انداختن و در بحر المنافع او در
جهت نزلها و با دها سبک که در سنگدان حریف است
بکبر و یا خود دارد هر بادها را از ابل کند مجرب است **اهنا**

مطلب

معالجه جفت بر جیدن واری باید و شب شمع و شبنم
کند و در سناره نگاه کند و سه بار استخوان بخواند
و هر دفعه صاحب مرض که بد حرکت کن البته خلاص
اهنا هم چنین در طرف طلوع و غروب کاروی
بودارد و همین حکما تر است یا بخواند و بموضع در
استاره کند و هر بار سر کار و این چنین فرمود و بگوید
صاحب روزه که حرکت کند کلمات اینست اَعُوْذُ بِاللّٰهِ
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَمَا رَمَيْتْ اَوْ رَمَيْتْ لَكِنَّ
اللّٰهَ رَمٰی وَلِبَلِيْ الْمُوْسِمِيْنَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا نَّبَا
اَكْفَيْتُنَا الْعَذَابَ اَبَا تَاْمُوْهُنَّ اَبَا حَسَنًا شَاهِدَا
اَدُوْنِيْ حَسَاوِيْثَ اِنَّا سَدَايْ بَدِيْبِيْ **اهنا** و عجب
المنافع او رده که اگر کسی در خم و صرغ سبک یا حث یا
جوب باور سیده نایند و گفت و را و هر سیده نایند
سپندان و زرد جوب را با آب جلیه نایند و در حق
کعبه اندازند و در ارض کرم کرده طلا نایند **اهنا**

وَأَنْتَ الْمُهَيَّي وَنَحْنُ الشَّائِلُونَ وَأَنْتَ الْبَاعِي وَنَحْنُ
 الْمَبْعُوثُونَ وَأَنْتَ حَيٌّ لَا مَمُوتَ وَنَحْنُ عَيَا دَمُوتَ
 مَمُوتَ أَجْرِنَا مِنْ الثَّأْرِ بِعَفْوِكَ وَأَدْخَلْنَا الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ وَأَدْخَلْنَا النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ فِي
 الْآخِرَةِ بِكَرَمِكَ وَأَصْرَفْنَا عَنْهُ لَوْبَاءَ وَالطُّغَى وَالظُّلْمَ
 بِعَفْوِكَ وَأَعْفَيْنَا لَنَا وَلَا بَأْسًا وَلَا مَهْمًا وَلَا دُخَانًا
 وَأَرْزَأْنَا وَفَرَّيْنَا وَجَمَعْنَا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 عَامَةً أَيْتِكَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ قَدِيرٌ يَا إِبْرَاهِيمَ صَلِّ عَلَى
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 أَجْمَعِينَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 وَتَنْزِيلِ مِنَ السَّمَاءِ مَا هُوَ سِفَارٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
 بِسْمِ اللَّهِ فَاتَّخَذَ الْكِتَابَ رَاجِعًا نَدَّجَرِبُ **هَلْ دَرَسَ**
 وَدَفْعَ بُولِ جَارِ كَرْدَنَ وَدَفْعَ بُولِ كَرْدَنَ وَنُظْمِ
 الْبُولِ أَرْعَبَ الدِّينَ عَابَسَ مِنْ مَفْوُكٍ كَهْرَكَ أُولَ الْبَارِ
 أَيْدِ أُولَ الْجَمْعِ بِنَاشِنَا هَفْتَ بَارَكْنَا تَزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ بِالْغُرِّ

بخواند و در وایت دیگر فرمود و حساب محمد با و که سفند
 بکرم و شش موبت باب سر و یک موبت باب کرم
 بگوید و در سایه خشک کند بار و غنی کل جریب موقوف
 کند و بخورد **افشا** در کتاب مکارم الاخلاق و جهیده
 دفع بول فوشه برودق اهو و بر طغلا و بر حجر
 صو هو همد هد هو هو هات هات اما که کف هف
 هف هف هم معلوم قل هو الله احد الغالب من
 بخر و العد و البلیس سم لبی ادم کالذی یحب لادم
 الملائکه باذن الله ایه که بر لب کرمه و ولد فلان
 بن فلان هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
 صفه صفه صفه صفه صفه صفه صفه صفه صفه صفه
 العالمین **و اصفیا** در دفع بول کردن و جواب باز
 بر ای حبیب اطفال در جواب بگوید و بر سر ایشان
 بعد از جمله محمد و نوال النبی ارجی العقیق المانی
 المدنی ارجی النعمانی صل علیک و آله الی من حصه

الذارین العتار والذاری انا بعد فان لنا کم
 فی الحیوة سبعة فان نكن فاجرًا مفتحمًا او ماعی
 حق مبطلًا ومن یؤدی الولدان ویقتنع الضیاد
 ویتکلمهم علی الفرائض فلیتوصلوا الی
 اصحاب الاصنام والی عملة الاوثان ولعلوا
 عن القرآن فی جوار القمن وحمادی الشیطان
 فخریم القرآن وصلی الله علی محمد **والله اعلم**
 بحیب دفع بل جعله ذرائع ودر صحنه مس نا ورق
 اهو ابن اسکار انفق کند بر او برز باید که در روز
 حجه باروز یکشنبه یا سه شنبه بوده نایند بعد از جمعه
 هو هو یا برزده عدد او الله الله کف هو هو سوف
 فل هو الله احد الله الصمد لم یلد ولم یولد ولم یکن
 له کفو احد ودر کتاب جبال الصالحین آورده که
 ابن ابان را برادر بخوانند بحق صیم الله الرحمن الرحیم
 وقیل من القرآن ما هو سفا وورحمه المؤمنین **الغیا**

آورده

آورده که بر جام رخاچی با جام مویا بنظران نویسد
 بعد از جمعه یا بعد از که جام بر شود از الله همیک
 القموات والایمن ان نزل الی الناری
 استکفنا من احد من عبده الله کان حلیما محفوا
 بر باب سر بنویسد ونگاه دارد و بعد از آن بر پا
 بویقی یا بعد از همین ایضا یا بعد از سه مرتبه بنویسد
 وعوده یکن وایدا لکسی ولوانزلنا هذا القرآن ناخر
 وایده قل ادعوا الله وادعوا الرحمن ناخر سوره بقره یا ایل
 نویسد و بعد از آن جمعه بنویسد و بعد از آن
 نویسد یا من هو هکذا و لا هکذا غیره اسکن عن قلن
 بن فلان یا احد من غلبه البول پس اگر در مرغ نایند
 عقیده را در دشت رها رنبد و اگر در نایند بر این
 سینه بر قدری زعفران و دو یا بران سعد هر یک را
 جدا بگویند و بعد از آن هر یک را بگویند هر دو را با
 عمل به موم بچون ساحتها جدا زند و در وقت خواب

تجب و ابا قدری از ان اب که پیش مذکور شد بفرستد
و چون علت را بشود عقوبت را بکناید تا سبب البول
نشود **ایضا** الطبا شربت سم سوخته بوزا با عسل حبیب
و دفع در فراموشی بخورد و افشاند و قدرش بپوش باد و در هم
گرفته اند **ایضا** حبیب سلسله بول خجری های جودش را بپوشد
و انکی با اب نیم گرم خوردن نفع دارد **ایضا** در عجب المنافع
آورده که اگر بول در فراموشی در هوای سرد باشد از سردی
خواهد بود نیم پیرسند از اباهم و زدن او قند و روغن
کالو حلوا کرده و خوردن ناسه روز نفع دارد و هم چنین
نیم سیر کجند سیاه را با بنک سیرج بکهنه و در وقت
خواب خوردن مفید است و اگر در هوای گرم باشد
که در است کتیر خشک و اسحق مموزه و چندان سکر
سیرج هر روز تا بکهنه بخورد **ایضا** اگر دل خوکش را
بریان کرده یک هفته بکشد بخورد و در فراموشی بول بکند
و ضمیر بنده هم بطریق مذکور همین خاصیت دارد و بجز

ایضا بکشد

ایضا عجمه قطع سیلان منی این سفوف را بجز آب
داخته اند که غم کاهو غم سداب غم بنج انگشت هر
یکراسته مثقال حداد ملایخ هر یک دو مثقال کلنا
یکدم شربتی و درم باب سرد و هم چنین **ایضا** معجون
نوشته ثانی کرد کاهو هر روز دو مثقال عجمه قطره
البول نافعند افشاند و هم چنین زهره کبد با عسل
جوب کز با عسل عجمه بپوشد سلسله بول و بول
فراموشی را نافعند و هم چنین خوردن غم کاهو عجمه
نزه و زکام و در دسینه و قطره البول و سیلان منی
نافعند **ایضا** عجمه بقطره البول در خواص القتران
مذکور است که این ایات نوشته و بخورد و بخورد
و دیگری بنویسد در کربنده و ما قدر و الله حق علیه
و کلا رضى الله جمیعاً قبضه و السموات مطويات
بیهینه سبحانه و تعالی عما یشیر کون **صلوات** در
وضع سیلان فاسد و دسوس در خواص انان قرانی

اورده که چون کسی را حیالات فاسده شوند و همد
 و هم را و علیه کند این ایا را بر او خوانند و البته
 و اگر بودن او نوبسند و یکی بنده که از حق باو
 رخت رسیده نایبند خلاصه و ادا فراتر از ان
 حاکم بنده و بین الدین لا یؤمنون بالآخره
 حاکم استوار و حکمت علی قلوبهم اکثره ان یفقهوا
 و فی اذانهم دفرا و اذ کررت ربک فی القرآن
 و فی کتبهم غفورا فان تولوا
 فصل فی الله لا اله الا هو رب العالمین العظیم
ایضا و در حدیث دیگر وارد شده است که از برای
 دفع وساوس و خیالات بر سینه بمال و بگویدیم الله
 و یا قل صلی الله علیه و آله و آحول و لا قوه الا
 بالله العلی العظیم اللهم انی عتیت ما اسید بین
 بر شکم بمال و سه مرتبه این دعا بخوان **ایضا** حب
 و سه در حدیث وارد شده که بگوید تو کلمه علی الحق

مجلس اول

الذین

الذین لا یؤمنون بالله الذین لم یخضعوا لحدیثه و لا
 و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی
 من الدال و کثر تکبیرا **ایضا** و رجز الامان
 مسطور است که هر که اید و اما بر تختک من الشیطان
 نزع فاستغید بالله الله سمیع علیم اذ الذین
 اتقوا اذ امسهم طایف من الشیطان یذکروا فاذا
 هم مبصرون و اخوانه و دود و زحبه و فلولج
 اصاب و یفقدان و کلاب برهمن و وق کتاب
 کند و هر روز بگوید و در هر پنجشنبه و پنجشنبه و پنجشنبه
 ان همه اوی بخورد حق سبحانه و تعالی و سه و فرغ
 از دماغ او بیرون کند و در خزانه الاسرار آورده
 که هرگاه کسی را وسوسه و فکر خیالی فاسد باشد اید
 و ان یکاد الذین کفروا ان الحق فوسنه و زلوله اهن
 هند و غلیق نماید از و را بلیث و **ایضا** و پنج ابواب
 نونی آورده که سوره قل اعوذ برب الناس را در چهار

ماه و بظرف فوسیده ازان آب میخورد و باشد و بگوید
 و ان آب بخورد و وضو سازد از وضو اس امین کرد
صلوات و از هم در دفع بخواهی و غلبه بخواهی و دفع
 احتلام و بدین مطالب در خواب در خواب امر القرآن
 آورده که هر که این را بخواند البیت مشایخه للثانیین
 و آمنا و اخذ و امین مقام ابراهیم مصطفی و محمدنا
 الی ابراهیم و اسمعیل ان لکما یلکونی للظالمین و
 العاکفین و التکریم العجوز و در دفع خواب بخواند
 هر وقت شب که خواهد بخوابد **واضعا** در خواب
 القرآن آورده که این سوره را از سوره اعراف بخواند
 و بخواهی را از خدا مسئلت نماید خواب او کبر شود
 ای ایت ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض
 فی سبته انام ثم استوی علی العرش بعثی النبی
 الیها و بطلت حنینا و الشمس و القمر و النجوم
 صغرات با جمیع الاله الخلق و الامر تبارک الله

السلام

رب العالمین ادعوا ربکم فستجبوا و خذوا
 الذی یحب العتیدین و لا یفقدوا فی الارض بقعة
 امینا لهما و ادعوه خوفا و طمعا ان ربنا الله
 قریب من المحسنین **واضعا** آورده که هر که این را
 و ذ النور او ذهب مغاضبا تا قوله کنت من الظالمین
 بر بویست اهو نوشته در میان بندد و خواب در
 بیدار شود تا این دعا اورد و رکند و بگوید کوی
 خواب کند مثل من منی مناسب هوا هستی کند تا
 خوابش بر **واضعا** در بحر المنافع آورده که هر که
 کوی بحر کالج که انواع و سلسله چهره کویند با و بینا
 لعل و رکوش او بندد خواب در **واضعا** اورد
 که اگر خواهی که خواب کسی کو ان شود این ایات را بخواند
 در زیر بالین انکس بکند از خواب بیدار شود و بخواند
 فوکم سبانا و جعلنا اللیل لیساً و جعلنا النهار
 معاشاً و بیننا فوکم سبعاً سداً و جعلنا سراجاً و قیلاً

اینها در بکارم حجت علی بن خواب آورده که ما خواهد
 و روی خود را از آن بگوید و کتابا موسی بن قیس
 و کلمه و غیره اقل المؤمنین **اینها** از حضرت جعفر
 صادق مرویست که هر که بخوابد عارض شود اینها
 بخواند سبحان و فی الثانی دائم الشکر کل یوم
 هفتاد و شتار **اینها** در مصیبت دیگر مرویست که
 خوابیدن اینها بخوانند هر وقت از سبب بخوابند
 بیدار شوند قل انما انا بشر مثکم یومئذ انما الهمم
 الله واحد فمن کان برجوا لقاء ربهم فلیعمل عملا
 صالحا و لا یشرک بعبادته شیئا **اینها** از حضرت
 موسی بن عظیم روایت شده که هر که خواهد در سبب بیدار
 شود در وقت خوابیدن گوید اللهم لا تنین فی کربک
 و لا تؤمنی مکرک و لا تجعلنی من الخافلین
 و انفق احب الشاغل الیک اذ عولک فیها فتجیب
 لی و اسئلك من غطیتی و استغفرک فغفر لی الله

بفر

بغیر الله یغیب الا انت یا ارحم الراحمین چون
 اینها بخواند بخواند تعالی و ملک و امیر کند که او را
 بیدار کنند و اگر بیدار شود امر شود که آن را
 برای وی طلب بخت کند و اگر در آن سبب
 سفید در بیاورد **اینها** در خلاصه الاذکار
 مذکور است که اگر خواهی سببی در خواب بماند
 وقت خواب اینها بخوان اللهم انت لشی الخ
 لا یوصف و لا یمان یعرف منه منک بک الشا
 و الیک تعود فما اقبل منها کنت ملجاء و مخاض
 ما ادرع منها لم یکن له ملجاء و لا یجی منه الا الله
 و اسئلك بلاء الله الا انت و اسئلك بسم الله
 الرحیم و یجی حبیبک محمد سید الاولین و الا
 و یجی علی جبر القصین و یجی فاطمه سیده
 نساء العالمین و یجی الحسن و الحسین الذین
 حللنا سیدی شباب اهل الجنة علیه السلام

السَّلَامُ اَنْ صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْ بُدِئِي
 مَيِّتِي فَلَانَ بْنِ فَلَانَ فِي حَالِ التَّيِّ هُوَ فَيُخَالِفُ الْمُنَافِقَ
 فَيُفْلَسُ لَهُ كَمَا يَحْتَاجُ بِي اَنْ يَغْفِرَ اَنْ يَأْتِيَ رَا
 دِ رُخْوَابٍ يَبِينُ هَبْنِ دَعَا نَا اَنْ صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ يَجَاوِزُ بِي كَمَا يَدْعُو اَنْ بُدِئِي فَلَانَ وَبَعْدَ
 اَزْ اَنْ وَالشَّمْسُ وَاللَّيْلُ وَسُورَةُ قَدْ رُفِعَ عِلْدُ وَدُ
 احْلَاصُ وَمَعْوِذَتِي يَجَاوِزُ بِي وَصَدْرِي بِرُفْعِ رُخْوَابٍ
 وَصَدْرِي بِرُفْعِ صَلَوَاتِهِ فَيَسْتَدِيرُ وَهُوَ اَنْ يَجْعَلَ رَا وَضُوْا
 وَجِبَابِ رَا اَنْ يَجَاوِزُ وَهُوَ كَمَا يَحْتَاجُ رُخْوَابٍ
 يَبِينُ وَاسْئَالَ رُجُوَابٍ وَوَسِيْلَانِ هُمُ يَلْتَمِزُ وَدُ
 كَعْنِي دُكْرُ مَوْجِدَةٍ كَمَا هِيَ مَقْمُومٌ وَتُكَلِّفُ يَتْرُكُ اَيْدِ
 عِلَاجٍ سَوَافِ كَرْدِ رَا وَضُوْا وَجَابِرِ وَرُفْعِ رُخْوَابٍ رَا
 كَمَا رُفْعِ يَتْرُكُ اَنْ يَجَاوِزُ وَدُ رُفْعِ رُخْوَابٍ وَرُفْعِ
 وَرَا لِّلَّيْلِ رَا هَرَا يَلْتَمِزُ رَا يَجَاوِزُ وَكَمَا يَدْعُو اَنْ يَتْرُكُ
 اَحْبَلُ بِي مِنْ اَمْرِ قَرْنٍ وَخَرَجَا نَا هَفْ يَتْرُكُ اَنْ يَجَاوِزُ

بِ

بِئْسَ شَخْصٌ يَجْوَابُ رَا يَدُ عِلَاجٍ كَمَا وَرَا وَرُفْعِ اَنْ
 رَا وَنَمَا يَجْرِبُ اَنْ اَيْدِ كَعْنَةٍ اَنْ كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ
 نَمَا يَدُ كَمَا حَاجِبُ اَوْ رَا وَرُفْعِ يَتْرُكُ اَنْ يَجَاوِزُ
 رَا يَخْرُجُ وَتَسْتَجِبُ نُوْشَةَ رُخْوَابٍ اَنْ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَجَاوِزُ
 يَبِينُ اَنْ يَتْرُكُ رَا وَرُفْعِ وَرُفْعِ وَرُفْعِ وَرُفْعِ
 يَتْرُكُ اَنْ يَجَاوِزُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ
 لِسُوْهُوَ رُفْعِ قَوَامِ رُفْعِ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ
 اَوْ رَا كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ
 اَوْ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ
 رَا يَبِينُ رَا يَبِينُ رَا يَبِينُ رَا يَبِينُ
 وَرَا كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ كَمَا اَنْ
 اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ
 اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ
 اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ
 اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ اَنْ يَتْرُكُ

و جملتید است و از اینجهه بایانه و وزح بنفوزه مقرر شد
که ما ذرا هر یک از قوا را بایانه باشند و هم چنین سبانه بود
بیست و چهار ساعت پنج ساعت از او بچونق نماز است
خوفزه از آن باقی می ماند بموا الحب و ملائکه عملی از سر برد
و این ساعات را بشود امان و جفا حاصل بشود زیرا که خود او عمل
ساعات را بدو و در خواص دیار و در خوفزه انهمین قدر اکتفا

[illegible]

در دفع شترتیا لیس واجبہ مرویت کہ شخصی

[illegible]

دیگر وارد شده است که کسی را این گرفته باشد سوره حمد
و معوذتین هر یک را ده بار بخوانند و همیشه
و غفران بخوانند بر جای و بایست بگویند و با بخوانند
و از آن آب وضو سازد و غسل کند خلاص شود **اینجا**
در دو آیه دیگر از خواص سوره الفجر است بخوانید
و آیه الکرمی بر جوی آن نوبتید و هر کس که سرچ دارد
اویند **اینجا** از حضرت رسول روایت شده که اگر کس
در خانه کسی سنگ اندازند او سنگ بردارد و بگوید یا الله
و کفی بجمع الله من دعا لیس و راء الله منتهی و در
اخلاق آورده که ای و ما لئنا انما نتوکل علی الله و
قد هدانا سبیلنا و لیقرین علی ما اؤتمنونا و علی الله
تکلیف و کل المؤمنون را نوشته بر او بیا و بر خاصیت بار
دارد **عزله** هجده مرتبه از آن خواند که امر او حال الدین
در کتاب جعفر انجمن در آن نموده که عجلت حضرت در حل
عمر کند که شبها چندی بنظر می آید که در ضا و خاصیت

و آید

نمایند و گاهی گونا می شوند و گاهی بلند می شوند و مثل
دینور غسل صدامی کنند و مثل بر می آمد و خشت و مثل
خار خشت می باشد و از اشیان و خشت هم کم و خوف
مسئولی بشود حضرت فرمود که انما عامر جانم تواند بود
حضرت امیر و طلبید و این حرف را ملا فرمود و آن
حضرت نفیست و ابو جانه گفت که خشت و بجای خود رفت
و ابو جانه گفت که چون خوابیدم آن نوشته در دست
کم م ناگاه در میان خوابی و ناگاه شنیدم که کسی می
گوید ای ابو جانه ای امان ای امان این نوشته از خود
دور کن که ما را هلاک کردی و صد کرم که دیگر بخانه
نویسایم ابو جانه گفت دیگر کسی را ندیدم و حوز بود
که مرا از سر اشیان محفوظ داشت و حوز اینست و عجیب
و از موده است هذا کتاب محمد رسول الله و رسول
صیبا العالمین من طریق الذاری و العمار و الزوار
الطاهر قاطرین یحیی انا تعبد قاتلنا و لکم فی

لَقَدْ سَبَّحَهُ قَانِ بَكْنِ عَاشِقًا مُؤَلِّيًا اَوْ فَا حِجْرًا
 مَقْفَحًا هَذَا كِتَابُ اللَّهِ يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ
 اِنَّا كُنَّا نَسْتَشِخُّ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَرُسُلُنَا يَكْفُرُونَ
 مَا تَسْكُرُونَ اَنْ تَكُونَ اَصْحَابَ كِتَابٍ هَذَا اَنْظُرُوا
 اِلَى عِبَادَةِ الْاَوْثَانِ وَالْاِلٰهِ مِنَ الْاَوْثَانِ مَنْ يَزْعُمُ اَنْ مَعَ اللَّهِ
 الْهَاتَا اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ
 كَذِبًا اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ اَوْ اِلٰهٌ
 تَقْرَأُ اَعْدَاءُ اللَّهِ وَبَلَّغْتَ حُجَّتَهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ فَتَبَيَّنَتْ كُفْرُهُمْ اَللَّهُ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ **اَيضا** ورجع المنافع اورد که اگر
 کبرا با دصع کوفه را بنده سوره و اللیل را براد بخواند
 و بد مذخوب شود **اها** بنو دبد برار بنده صرعش نابل
 شود بعد از دبدله مختلف من بعد من خلف انا عو
 الی الموه و اتبعوا الشیوع و قوت ملقون عبا و
 صلی الله علی محمد و الیه اجمعین **اها** انحضرت

از زمین

امیر المؤمنین در هیچ الدعوات مذکور است که
 بجهت مضارع و مضموم تأثیر عظیم دارد و بجهت هر
 چیزی که ادعی از او ترسد و از سر سلطان و دزدان
 و سلطان و جاموزان نوشتن بر بازو راست بنده
 بعد از دبدله ای کفوش ای کفوش اوستش
 غطس طغف با مططرون و مایسون ما و میاسنا
 ماسوما ططا لوس خططوس مسفلس مسامعوس
 قوططوس لطیفطس هذاججاب القوی اذ ضینا
 الی موصی الیصل مروما کنت من التاهدین اخرج
 بقدره الله منها و الا کنت من المسجونین اخرج
 منها فما یكون لك اریستکبر فیها فاجخرج منها
 انک من الضاعین اخرج منها مذموماً مدحوراً
 ملعوناً ملعناً افعاب السب اخرج یا سوراسو
 سورا بلاسم المحزون یا اصطرون طرمعون مراعون
 تبارک الله احسن الخالقین ما هنا ما هینا شرافینا

اخرى فادامه نظر من و اسرف الارض بنود
 و وضع الكتاب و جوف بالنتين و التفتاده
 و فحق كنهم بالحق و هو لا يعلمون و صلى الله
 على محمد و آله اجمعين **هنا** و در نهج محمد و
 معتبره مقبوله كه حضرت امير المؤمنين و مؤيد
 دفع سحر ابن عقوبه و انبوهيد و باجود نگاهدارد
 مجرب و نفع عظيم دارد دينم الله و يا الله ماشاء
 الله دينم الله و لا حول و لا قوة الا بالله و قال
 ما حجبكم به التجران الله سبطله ان الله لا يضل
 محمل المفسدين فوقع الحق و جعل ما كانوا يعلمون
 فغلبوا هذا الحق و انقلبوا صاغرين **هنا** و در وقت
 ديكر فرمود كه اكر از ظالمى با سحرى روى خدا نواز
 سب و بيش از نماز وضع روى بجانب خانه من و هفت
 مرتبه بگو دينم الله و يا الله مستند عصمتك يا حبيب
 جعل لك سلطانا فلا يعلون اليك يا ايها الله

در انچه

و من اتبعكم الغاليون **هنا** حجة ابطال سحر مجرب
 و از موده است كه نوشته باجود نگاهدارد و بعد از
 حمله و قد بينا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء
 منسورا و جعلنا من بين ايديهم سدا و من خلفهم
 سدا فاصفاهم فمما لا يبينون و الله التخرع
 ساحدين و قالوا انما نبيات العالمين و نبي
 و هرون قال امسكوا قبل ان اذن لكم الله
 لكبركم الذي علمكم الحق فلو اوهذان لخران
 ان مجربا كه من ارضكم ببعض ما بين كعبه
 بين حقيق و بين ضم و بكم اعني انهم لا يسمعون
 و لا يسمعون **هنا** و آورده اند كه اكر ايه و ما محمد
 لا رسول فذلتك من قبله التسلنا سجنه الناكبه
 كه در سورة الاحراش بر او نازل شد كه او را سحر
 ناكبه بود پس دان سحر باطل كرد و او همين ايه
 حصاران كه سحر ميكند بخوانند سحر اذيان بگويد و

اهلبا آورده اند هر که این ایه بدوست داشته باشد
 و آنرا بر زبان بگوید تا هفت روز سوال از الله عز و جل
 بخواهد کرد بگوید و من سبیل الله چنانکه
 فی لا رین من العجا کثیرا و سعیا و من یخرج
 من بیکه مغایرا الی الله و رسوله فیک اللوک
 فقد وقع اجره علی الله و ان الله عفو و رحیم
واهبها و شیخ ابوالعباس نووی گفته که سر این بیت بود
 راست نوشتن و هفت نوبت لبیدن بلکه بگوید
 همین دفع میدهد اما گفته که بدین باید نوشت
 و بعضی گفته اند که تعلیق این نیز همین خاصیت دارد
واهبها این حکما حکایت کرده اند و بابینان برکت است
 مسحور نویسند و مسحور بنامش از زبان خود پاک
 و سه روزی در پی این نوع کند مسحر باطل کرد و بعد از
 لبیده نامن اذکر شیخ با عجز و مووی الی الله تعالی
 فاذا هی فغان سبین اذکر حق صدق الحق
 و کبر العز

وَ کَیْدَ الْغِبِّ اَتُکَلِّمُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ فَذَرْنُوْا **واهبها**
 آورده که این اخوترا هفت بار بر آب بخوانند بعد
 تا مسحور بخورد و هر روزی باطل کرد و مسکوسا
 جاسوسا ماسوسا **واهبها** سه روز باید داد و بخاند
 نویسند و در آب روان اندازند مسحر و مسحور بعد از
 لبیده و کز نامن حبث فینا و عافینا من حبث
 بلینا و ملینا من حبث فکلنا و سکتی الله علی محمد
 و الی اجمعین **واهبها** از خواص موثر که است که
 چند او را دانسانه خانه رفتی کنند یا مسحر کرد
 بر اهل از خانه **واهبها** در خواص خطا و گفته اند که
 اگر کسی ایشان او را در وقت نماز مسحر خراب کند
 و در آب حل نموده بدان آب بد بر آفتاب باعث طلاق
 مسحر و دفع آن میشود **واهبها** از خواص اسم قائم و
 واحد است که این دو اسم را بطریق استخراج فی
 و الی حم در برکت است مسحور نویسند مسحر و مسحور

وايهنا اگر انچه و فرا نوشند و شسته بگویم كرده
 دهد و در ساكن شود **وايهنا** در خواص مال چهار در
 كه چون قبل از طلوع افتاب در روز و شنبه بدست
 چوب بردارند و در خفته كند لبه غلبه نمايند چوب
 دفع كند و چون در ساعت هم روز چهارشنبه بر دارند
 هفت دفع عداوت مؤثر است بخبر رسيد **وايهنا**
 در دفع چشم بد در اماديت و او شده كه چوب پاشن
 كه چشم بد او را در فتر و شتر را در ديك و اضلي كند
 پس هرگاه او را از چوب خوش ايد الله اكبر بگويد و در
 ديگر نام خدا ببرد و از حضرت صادق مقلوب كند كه چون
 چشم كمي را و با چشم او در كمي تاثير كند سه مرتبه بگويد
 ماشاء الله لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
وايهنا فرمود كه هرگاه خواهد چيست بگويد خواهد
 از خانه بيرون و در سوره معوذتين را بخواند و هر روز
 در چشم بد بدو كند **وايهنا** در وايت ديگر

كه در چشم

هرگاه از ان چشم بد باورسد دشمنان را بر او
 كند و سوره حمد و معوذتين را بخواند و در چشم بد
وايهنا نفوذ چشمه چشم و زخم رسيد مجرب و از موه
 الله شربت مطر حايين و حجب حايين و لبه ايس
 و رطب باييس و در العين و عين العين
 في كين و تحريم و ما لا فارجع البصر هل ترى
 من فطور ثم ارجع البصر كمن تبين بقلبك اليك
 البصر فاسيئا و هو حبيب **وايهنا** اين دعا را بجهت
 چشم زخم بخواند مجرب ماشاء الله كان وما
 لم يشأ الله يكن و اشهد ان الله على كل شيء قدير
 و ان الله يكل عبدا و احصى كل شيء عددا و لا
 حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم **وايهنا** بجا
 نيا با خود نگاهدار و ايد مباركه و ان بكاء الذين
 نالوا **وايهنا** اين انور را بخواند و بعضي گفته اند كه با
 خود دارد و بعضي گفته اند كه بر پيشه نوشته بر پيش

چشم

فدا حاط

جوان با ایشان زند تا شکسته شود غایت با ایشان
عظیم الشان الفتوی السلطان السید به لا و کان
عکس مایه و حقیق مایه و حجر مایه و لکله امیر
و مایه قاریس فی عین الغابین و فی احب خلق
افیه الیه و فی کبیر و کلینیه کان روح البصر
هل رفا من ظهور ثم از روح البصر که در
بقلب الیه البصر خاسط و هو حقیق **ایضا** مجید
خیم رخ نبود این کلام از بر پیر این کرامت باشد
در میان باها او بر مین زند و اگر جوان باشد
در میان حقیقهای او زند و شکسته و در وقت شکستن
بگوید لیم الله و یا فیه و علی اسم الله و اسم العین
و کلمات که بر پیر می شنود سوره اینست جامع فحید
جججج مججج انقلقت **ایضا** المباله الله
که در حوامی اسفند است که هر که آن را با بار صبر کوبد
مقلب کند دفع سحر و چشم بد از او بشود **ایضا** از حوام

از حوام

فاج سید است که چون کبر ایستیم بد برسد از اجوی
در آن طلع صوف و شکل چشم ظاهر که در هرگاه در طرف
منتهی خانه شخصی کند او را سحر بر او اهلان خانه کار کند
ضرب چشم در دفع الرجال و حل و بوط و قوه مایه و
سرعت ازال و دفعی او و ده که اگر مردی را سحر
باشد چهار عدد بر پیر می آید و چوبست که در بر
بر بعضی از نوید و با شایسته و در ساعت کتوبد
اول موقع الحق و بطل ما کانوا یجملون **دی**
قال ما جئتم به النحر ان الله سبیل ان الله لا
یصلح عمل المفسدین **سید** اثنا صنعوا کتب ساجی
ولا یصلح الساجر حجت **ایضا** بل یفید
الحق علی الباطل من مغر فدا هو را حق
و لکم الوبل من ضیفون و لا حول و لا قوه الا
بالله العلی العظیم **ایضا** بر پیر بر پیر نبوت
کند مایه ستور نبوت **ایضا** اذا رکب فی القفین

يَمِمْ اَللّٰهُ اَدَاوِيكَ مِنْ كُلِّ اَمٍّ بِعَيْنِكَ يَمِمْ اَللّٰهُ وَ
 اَللّٰهُ سَأَمِيكَ يَمِمْ اَللّٰهُ خُذْهَا فَسَيَكْفِيكَ يَمِمْ اَللّٰهُ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ فَلَا اَمِيْمٌ مِّمَّوَايَةِ الْجَوْمِ لَكَبَرُ مَا اِنْ
 اَللّٰهُ **ايها** اذْهَبْ مَا مَرَضًا مَرِيًّا كَمَا اِنْ تَعُوذُ
 سَبَّ اَسْتَ بِاِي سَيَجِيَانِ سَمِيْمًا اَمِيْمًا مَجْمُوْمًا اِلَى اللّٰهِ
 خُذْ اِيْمًا سَفَا اَمِيْمًا مَكِيْمًا اَرْسِلْ يَا اَللّٰهُ يَا رَبِّ
 لَا رَايَ يَا سَيِّدَا لَنَا وَايَ يَا اَللّٰهُ اَللّٰهُ يَا مَلِكُ
 الْمُلُوكِ يَا جَبَّارَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اَسْتَفِي وَ
 عَافِي مِنْ دَايِ هَذَا فَاقِي عَبْدَكَ وَاَبْنِ عَبْدَكَ
 اَفْطَلِبُ بِحَقِّ مَقْنِيكَ وَ نَاصِيَتِي بِبَيْدِكَ **ايها** وَجْهٌ
 دِكْرُ فَرَمُوْرَ كَمَا سُوْرَةُ حُدَّ وَمَعُوْذُ بَيْنَ وَمَوْجِدَةٍ وَجَدَ
 وَايْهَا الْكَرِيْمُ عِزَّانِ وَايْكَسْتُمْ سَفَاوَنَ بِوَهْلُوِي سَمَارَ
 بِنُوْفِي اَللّٰهُ اَرْحَمَ حَلِكِ الْخَيْرِ وَحَلَّةِ الْخَيْرِ
 مِنْ سُوْرَةِ الْحَرْفِ يَا اَتَمَّ مُلْكَمَ اِنْ كُنْتَ اَمْنُ
 يَا اَللّٰهُ وَاللّٰهُمَّ لَا خَيْرَ فَلَ تَاْكُلِ الْخَمَّ وَلَا تَشْرِبِ اللَّحْمَ

وله نور

وَلَا تَقُوْرَ مِنَ الْعَمِّ وَلَا تَقِي الْعَزَمَ وَلَا تَصْدَعْ عَنِ
 عَنِ الرَّاسِ وَأَنْطَلِقُ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ إِلَى مَنْ
 بِنَحْمِ اَنْ مَعَ اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَحْمَدُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ تَعَالَى
 عَمَّا خَيْرُ كَوْنٍ عَلَوًا كَبِيْرًا **ايها** يَحْطِضْ مَا مَرَضًا
 كَمَا مَرَضَ قَطْعًا كَمَا خُذْ فَوَيْدَ وَبْتَ وَاَرْوِزِي بِكَ
 بَلِغْ مِمَّا يَدُوْلُ عِبَادَ رُسُلِهِ لَا تَخَفْ اَتَيْكَ اَنْتَ
 لَا عَلَى **دَوِي** عِبَادَ رُسُلِهِ تَخَوُّتَ مِنَ الْقَوْمِ
 الْغَالِبِيْنَ **سَبَّ** عِبَادَ رُسُلِهِ اَلَا كَذَلِكَ لَكُمُ الْوَلُ
 وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اَللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ **ايها** كَرِ
 مَعْبَرَةً مَسْطُوْرًا كَمَا اِنْ تَعُوْذُ فَوْشَرُ رَاوُوْ
 دَا سَبَّ اَوَّلَ سُوْرَةٍ فَاعْبُدْ عِبَادًا اِنْ يَنْوِيْدُ
 يَمِمْ اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ وَاَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اَللّٰهِ التَّكْلِيْمَاتِ
 الَّتِي كُلُّهَا اِلَى لَا يَجُوزُ وَرَهْمَنُ بَقٍ وَلَا فَاجِرٌ وَمِنْ
 شَرِّ مَا خَلَقَ وَوَرُوْ مِنْ شَرِّ الْمَآئِيَةِ وَالشَّيْءِ
 وَالْعَائِيَةِ وَاللَّامِيَةِ وَمِنْ شَرِّ خَوَارِيْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

وَشَرَفَاتِ الْعَرَبِ وَالْحَمْدُ وَمِنْ شَرَفَاتِ الْبَنِي
 الْأَرَبِ وَمِنْ شَرَفَاتِ الشَّيْطَانِ وَشَرِكِهِ وَمِنْ شَرَفَاتِ
 هُوَ أَخَذَ بِنَا صَبِيحًا إِنَّ رَجِيءَ عَلَى حُرَاطِ مُنْقَبِ
 نَبَا عَمَلِكَ تَوَكَّلْنَا وَكَانَ الْبَصِيرُ بَابًا وَكَوْنِ
 رُبَّكَ وَسَلَامًا عَلَى فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ لَا تَوَاضَعْنَا
 قَبْلَهُ أَوْ أَخْطَأْنَا وَتَبَا وَهَجَلْ عَلَيْكَ أَجْرًا كَسَمَا
 حَمَلْنَا عَلَى الْقَبْرِ مِنْ قَبْلِنَا وَتَبَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَا
 لَنَا بِهِ وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّتَ مَوْلَانَا
 فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي
 لَا يَمُوتُ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ وَكَفَى بِهِ يَدُوفِ عِبَادِهِ
 حَسْبُكَ فَصِيرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 صَدَقَ وَعْدُهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَجَنَّمَ الْأَخْرَابَ
 وَحْدَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَ
 أَنَا وَرَسُولِي إِنَّ اللَّهَ لَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ إِذَا حُزِبُوا

الناس

الْعَالِيُونَ وَمَنْ يُخَفِّصْ بِاللَّهِ فَقَدْ هَدَى إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
وأيضا در کتابم آورده که هرگاه خدا بخواهد
 جلوه بخشد بنور خود و بخواهد مدد و یاری بدهد و روزی باشد
 محموم بلیغ نماید پس بفرموده ذی العز و الکبریا و العفو
وأيضا طریقه دیگر بر سر بار چه باشد و فرستد روزی
 یکی بلیغ نماید **اول** عَشْرَتِ يَافِوِي اللَّهِ **روم** سوره
 يَافِوِي اللَّهِ **سَبْعِم** سَكَنُ يَافِوِي اللَّهِ **وأيضا** در جبهه
 از الهیاد کرم نموده که اگر استبدادت بامداد باشد
 از بلخست و اگر در میان روز باشد از سواد مود و
 اگر در وقت نماز صفت باشد از خون باشد و
 اگر بت در شب باشد از باد باشد و خلاصه القادری
 آورده که در هر نماز صد بار نام را به بقیه مجموع
 می کند بخوبی که مغزش درست باشد و هوای سرد
 نه بیند و در صبح بعضی از آفتاب و بعضی بکسی میگویم

بسم الله الرحمن الرحیم و در دست چپ او نویدید بسم الله
 امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب و در پای راست او نویدید
 الله استراحت و بر پای چپ او نویدید لا یزول فیها
 شمساً و لا قمریاً و در میان کف او نویدید
 بسم الله الرحمن الرحیم و بناید شک بنای و رافع
 بیند **اینها** و در روایت دیگر است که شخصی
 امام رضا اند و عمر نکرد که بت ربع مایه طایفه
 حضرت دوات و قلم طلبید و بر کاغذی نوشت
 انجد هو ز حلی عن فلان بن فلان یا ذین الله
 فلانی و در زیر آن نوشت که خاتم سلیمان هفت
 مرتبه در فرموده خادام خود که در شش بار که این
 مان فرستاده باشند خادم حاضر گردد بر آن و قدر
 مویست و بنزد دهان آورد و بر جانب راست نهاد
 که بر و بر جانب چپ نهاد و در وقت که روزه
 مانده و معوذتین و اصلاح و ایما الکریسی را خواند و

بسم الله

مانجه داد و فرمود که بر پای راست او نویدید و الله
 بسم الله الرحمن الرحیم و فرمود که نا این
 مان بایستد بجایست مکن **اینها** بخبر رسیده که در
 باقلا را سوراخ کرده دو عدد شیش در آن نهادند
 صاحب تیغ ربع سلجید و غشود **اینها** و چیده تیغ
 بر سه برک و درخت و غشود که درخت غشود
 بیکر نیم مویس و بر یکی بنویسد طوس و بر دیگری
 او خونا و در دیگری نویدید و بر کما
 در آب روان اندازد و غشود **اینها** طریقه
 دیگر بر کف دست راست مویس امین کل نویدید
 سال هلاله صلح مویس مات و بر کف دست چپ
 بنویسد فلح هلاله مات مویس **اینها** و بچند نویدید
 و در شش رخت نامالغ بر آن بچید و بچند را در آتش
 اندازد تا بچند بچند شود و در شش خور و بچند
 خدا بچند و مویس کند مایه مویس بخور و بچند

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ أَكْبَرُ احْتَلَوْا أَكْبَرُ مِمَّا احْتَلَوْا
 وَاحْتَدَرُوا وَاعْتَوُوا بِاللَّهِ مِنْ عَرْنِ النَّهَارِ وَاعْتَوُوا
 بِاللَّهِ مِنْ حَرِّ النَّارِ وَ أَكْرَمُوا دِينَكَ بِجَوَانِدِ بَكْبَدِ
 مِمَّا احْتَلَوْا وَاحْتَدَرُوا وَاحْتَدَرُوا **ابن** در ساعت
 اخذ و در جمعه ماه مبارک رمضان در یک طوافی
 بنویسد و با خود نگاه دارد بعد از بسم الله لا اله الا
 الله لا اله الا الله بحضرت به غلبه که سرچ ل
 ه و ن و الحق انما الله و الحق نزل و ما انزلناك
 الا محمد للعلمين نوحه حيث سفت فائلك
 مقهورا با تواب ابا تواب ابا تواب **ابن** مرویست
 که شخصی بجزیره صاف از روی که داشت سنگی
 که حضرت فرمود که دست بر آن بگذارد و هفت مرتبه
 این دعا بخوان که یا الله الذي لا يقهر مع اسنيد
 بنی فی الارض و لا فی السماء و هو السميع العليم
 اللهم انی استعینک بما انتخبت به محمد صلی الله علیه

وَاللَّهِ **ابن** و در حدیث دیگر از حضرت امام رضا
 مرویست که حضرت چهار مرتبه فرمود که شیعیان بار
 مغنیم دهید که بجهت در و سر اسبکمان و احسانند
 که اسم اعظم در او هست البته سفاهی باید یا
 طاهی یا ذریا طنبیه یا طاهات **ابن** و در رتبه
 الدعوات مسطور است که بجهت در و سر مجرب
 که نه ت بدین روش و این شکل ده سطر ص که
 هر سطر نمره ص باشد و بعد از سطر هم بنویسد
 ص و العزیز ذی الذکر بلا الذین کفر و اخیزهم
 و سقنا و در میان دان ده سطر ای و کفنا
 ما بین من ضرر و باید نوشت بشرط آنکه کافای
 کفنا مسطور نوشته شود بر اطراف او بعد از این
 ای و لا یخلفوا و سبک باشد بد العذاب باید
 نوشت و در رتبه مرید نام مویض و نام مادر او
 نیز بنویسد و مویض بنده بفرمان خدا استعاضه و سر بالی

لاک ال ک ا ح ا ح **ایضا** در بحر المنافع آورده
که بجهت دودس کلمه سائناها و امیوید و کاره بر
دارد و در دناهای پس مرز بره اگر دود قطع شد
بنها و لا و در دناهای شاعیلند و اگر ساکن باشد
در چشمهای ها و کند و مقشود **ایضا** آورده که این
اشکال بر پیشانی نوشته در دساکن شود ان شاء
و مجرب مالوا لولا مالوا لولا مالوا لولا **ایضا**
سوم فاعلا کتاب را بحروف مقطعه نوشته با خود
دارد و در دفع سوء **ایضا** آورده اند که این اشکالا
بر زمین نقش کنند اده اده اده اول کار و در چشم
های اول بنزد و باید کار و در مسکن مالیه بنویسند
بامید و صاحب دودس را برسد که دودس و فقه
مانند اگر نشد بامید بر چشم های دوم بنزد و برسد
اگر دفع شده بر چشم های نهم بنزد و همین دستور
اگر فقه باشد در چهارم بنزد و اگر بر فقه و در پنجم

بنزد

بنزد هینا در دساکن دفع شود و بجهت حاصل شود
صلوات در دفع درد شقیقه و پسر از خصم
امام محمد باقر و وابسته که این اید و بر کاغذی
نوشته و با طرف که درد میکند بپاویز و دفع
و کلمه می فرماید بالوضیعه لولا اطلق علیک علیک
لولاک منهم فراراً و للملک منهم **ایضا**
مردی که جیب سبانی شکا بکرد بجهت امام
محمد باقر که هفت روز بنزد و در شقیقه بر معارض
میکرد و فرمود که بکند و دست بر آن بماند که درد
میکند و سه مرتبه بگوید یا ظاهراً موجوداً یا باطناً
عزراً مقشود و در علی عینک الضعیف آبادیک
الحیله عینک و اذ هی عینک ما به من ادنی انک
و چشم **ایضا** بعد از جمله فیض اندک شقیقه و
بانگشاهام و ستایه حکم گرفته بامید بخوانند
کان منکم من فیما انید ادنی من راکیه فقیه

من صباهم أو صدقة أو ذكركم لله عوفي أيتهم
 فمن تكنت قائما تكنت على نفسه ومن أوفى
 بما عاهد عليه الله فنبهني أجر عظيم أسكن
 سكنتك بأوجع الشقيقة بالذي سكن ليلي الليل
 والنهار وهو التبع العليم **أيضا** در كتاب
 مكارم اوردده كه حضرت جعفر صادق فرمودند كه عهدي
 در شقيقه ابن ابي قرائن را بران خوانند و لو ان
 قرانا سهرت به الجبال او قطعت به الارض او علم
 به الموتى بل الله لا مرجع انكاد القوت يقطعون
 منه وينشق الارض وتخر الجبال هذا رجلنا من بين
 ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاعشينا هم هم لا يبرون
 يا ارض ابلجي ما هلك ما يسمي اقلني خفي الماء و
 فضي الامر واستوف على الجودي وقيل جدا القوم
 الظالمين **أيضا** بسوقه مذکور بعد از جمله خبر
 انکه شقيقه را با انکه اشهاد و ستايد محکم گفته باشند

خواه

بخواند ابد حق كان منك من قيتا که در چند سطر قبل
 ازین ذکر شد تا لم یج لعلم **أيضا** بعد از جمله خبر
 لا تخرج قلوبنا بعد از حدیثنا و حب لنا من
 لکناک و حدیث انک انت الوهاب و اگر از خبرند
 بکبره بکنند و بنیم از خود سفید و نرم کند و سه مرتبه
 موضد را بران بخواند و بخورد البند شفا باشد **أيضا**
 عمار جلدت حضرت جعفر صادق از در شقيقه شکار
 کرد حضرت فرمود که چون از نماز فرضه فارغ شوی
 انکنت سبابه را در میان هر دو چشم خود بگذار
 و هفت مرتبه بگو یا حی یا قیوم و انکنت برابری
 راست بمال و بعد از آن همان انکنت را همان
 موضع بگذار و هفت مرتبه بگو یا منان ای قیوم و انکنت
 برابری بمال و بعد از آن کف دست راست را
 بر همان سر بگذار و بگو یا من سکنت لک فی اللیل
 و النهار و ما فی السموات و الارض صل علی محمد و آله

و استن مانی **ایضا** در خواص الانان آورده که بعد از
 فصله بنویسد آلم ترکیف مکه الظل و لوشا لعله
 ساکنانم حبلنا الشمس علیک و لیلایم قضا الیها
 کجنا قیرا بر شقیقه بند **ایضا** در مکارم آورده
 که بجهت در شقیقه بنویسد و اگر مرد باشد بر بند
 و اگر زن باشد میان که کبوتر بگذارد بعد از فصله
 یسیر الله من الارض الی السماء کان هبط جبریل
 فاستقبله المجدع فقال ابن یزید فالذهب
 الی الناس فاکل لحم عبید و اشرب من دیر فقال
 یا فیه الذبی لا اله الا هو لا یدهب الا لانیان
 و لا تأکل لحم عبید و لا تشرب من دیر انا لاف
 و الله الشانی **ایضا** افون بجهت در در شقیقه
 دست بران بگذارد و بگوید یا مضغ الکبراء و یا
 مکبر الصغراء و یا مذهب العجس عن محمل ال
 محمد و مطهرهم طهر صلی علی محمد و آل محمد و امع

انجمن

مانی من صداع و و جج شقیقه بر جبهتک یا انعم
 اثرا حبتین **ایضا** طریقه دیگر در کتاب و مکشوفه
 آورده که ابن اسکارا بجهت در شقیقه نوشته
 بران بندد در دساکن شود س س س س ع ع ع
 ع ع ع ع هو هو هو هو و و و و الم ترکیف مکه
 الظل و لوشا لعله ساکنانم حبلنا الشمس علیک
 الصادق و الصادق کاسکین عرش الرحمن **ایضا** بر لب
 در و کبریا در طباطبورد مغر بجهت را باد و غنی
 در سودا خ یعنی طرف شقیقه که در و میگذرد بجهت
ایضا و نزاع الصدقین بجهت در و سر با بر و کتبه
 که بگذارد در هم بایند بر بران صدقین بندد محمد کا
 و غم کا هو هر یک بکشفال مرصاف و و مقالاضف
 سر مقال ابون بکشفال و نیم بالعاب بود فلوا
 بر شند و اسان عی العالم را بر و عن کل منج جهن
 در و سر ملا عمود نافت از خواص موه بعضی بناس

ناقصه اند که هر که واصلع ماسند انرا غلبه
 نماید و همچنین انگور را جویند با کلاه پارچه
 بپوشانند و بر سر کلاه نمائند عجب در در مری که از
 صفرا و خون و حجام مایند ناهست و هم چنین
 با پشیدن سرکه به سبک کرم نمید و سر و بینی را به بخار
 ان داشت ناهست و بدستور سنگ را کرم کرده
 در هر که انداختن بخار را ناهست در در مری می و
 نزلات و سرفه ناهست و اگر اجزای ندهد و
 چند بار چید در اقس مرص کرده در شراب لنداخته سر را
 به بخار ان بلارند و اگر بسیار غلیظ مایند شراب آب
 انگور کنند و بدستور آب مزوج بهر که نیز نفع داد
صلح در دفع درد کوش و کوفتی و ریخ ان از
 ابن عباس منقولست که کوی را کوش کوفتی کند بخواند
 اید تن بجمع الان عجب که شهابا و صد امداد و صد
 نماید و بعد از ان بخواند کان لم یجمعها کان فی

اذنیه

اذنیه و کفر شفا یابد **ایضا** و از حضرت محمد باقر
 مرویست که برای درد کوش دست بر کوش بمالد و
 هفت مرتبه این دعا بخواند شفا یابد بجز تب اعوف
 یا فیه الذی یسکن کما فی البی و البی و ما فی الثور
 و ما فی الارض و هو البقیع العظیم **ایضا** و مراد
 که شخصی بخدش عجبها فرود سنگینی کوش شکامینکه
 فرمود که دست بکوش بکش و اید او را کلاه نا
 اخر سور حشر بخوان و در روایت دیگر و اوردند
 عجب در کوش روغن بایسن ناید و روغن بنفشه
 مرتبه بخواند و ان روغن در کوش چکاند ناهست
 کان لم یجمعها کان فی اذنیه و کفر ان التمع و
 البصر و الفؤاد کلا و لیل عمنه مسنونا **ایضا**
 عجب دریم و خون کوش مرویست که شخصی عجب
 صادق سکوه که از درد کوش و کفت که جگر و خون
 ان کوش من را بدیده فرمود که بپز کهنه بکشد و بپا

بکوب و با شستن در **موج** کرده و بر وی افشای کرم کن
 و چند قطره در گوش که دره میکند **عجکان** **ایضا**
 از حضرت رسول مرصبت که سداب ز برای در گوش
 پیا و ناصفت **ایضا** حبه در گوش فوسید و سه تن
 بران بخوان بده آبرو آبرو آنا حلقنا که و بهما فید
 و منها خیر حکم ناره اخری **ایضا** در بحر المنافع اورد
 که حبه در گوش فوسید و تعلیق نماید و بخواند
 و بدست و اذ اقره الشان قاتلوا که و اذنوا
 لعلمکم من جهوت کان لم یتمعها کان فی اذنیه فدا
 فبشره بعذاب الیم **ایضا** ملا شود مذکور بعمل
 بود و ناصفت و من یدع مع الله الهما اخری لایها
 قاتلها حیة عینة و یاء اذ لا یفعل الخافرون
ایضا حبه خارش دوش گوش در بحر المنافع اورد
 که بران بخوان و بدست و اقره الشان قاتلوا
 لعلمکم من جهوت کان فی اذنیه فدا فبشره بعذاب الیم

در

در بحر المنافع اورد و حبه کوی گوش ابن ابیات را
 سه دو و هر دو ذی هفت بار بر آب بخواند و بخورد
 و بنویسد و با خود دارد و رفع سوء البه و لا یبشر الله
 عباده الذین آمنوا و عملوا الصالحات قل لا اسئلكم
 علیه اجر الا المودة فی العزنی و من یضرب
 حسنة نوره له حسنا ان الله عفو و شکور و لیس
 سئلهم من خلقهم لیسوا لیسوا الله فانی فیکون
ایضا معالجده فنی جری در گوش مرصبت که شخصی
 سنگی بود است که گوش خود را بان بخار و در گوش
 او نشست و محکم کرد بد و هر چند حبه کرد که بر
 اورد و نواخت بخندت عجزا بر سید و از در سنگی که
 اخضره بجف صاف فرمود که او را بیرون برود و نشسته
 نظر کن حضرت جان کرد فرمود که چندی صبر نموده
 حضرت بان شخص فرمود که نریک بیا آمد حضرت دهنو
 که سه نفیست بگو اللهم اخرجها کما دخلتها بلاء مؤنة

و لا متقلبه فعبان انكثت که داخل کرده بیرون
 انخفض چنین کرد بیرون آورد **اینها** اگر کسی را چیزی
 در کوشش رفتن باشد این چهار اسم را بر کوشش بخواند
 بیرون اید یا علی یا عظیم یا حکیم یا عظیم **اینها**
 و جهت کشش حیوان که در کوشش رفتن باشد اطلب
 گفته اند که ظهور از آب بود نه از آب برک سفال اول
 موده نمیکرد بچکاند حیوان کشنده شود بجز به سید
 که اگر هزار پای در کوشش شخصی رفتن باشد و وعنی
 کعبه در آن بچکاند مبرج یا بیرون اید **اینها** گفته اند
 که مطبوع خز خدا در پوست انار که باد و عن کلسنج
 بچکاند نمیکرد و دفع در کوشش و کرمی قدیم است
اینها عجمه اما س بنا کوشش بنویسد و بجز که اما س
 حاشنه باشد به بند و میگویند بعد از سه بار که
 که که سوان بلا و خالط روس ساملک محرف
 علیک و صیم حق اسف هط **اینها** سه روز یا بخا

نیز

فولید حق یا بد علیفا ملیفا انت تعلم علی کوشش
 ملیفا رجعت یا ارحم الراحمین **اینها** در دفع
 در حشم و علل آن در خواص الامان آورده که هر صباح
 سه نفوس بر چشم بخواند در حشم زایل شود بعد از
 و خل الرمد سیلا منه و یخرج سیلا منه و انکف اللعنه
 و انکف الحره یا ارفع الاحول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم و آیه الله نور السموات و الارض
 مثل نور کین یوفی فیها مضیج المضیج فی رجا حبه
 الزجاجة تا نور علی نور **اینها** در حضرت امیر
 مفسولت که هرگاه چشم کسی از زده تابند یا بچکاند
 در ست اید اگر کسی بخواند البته شفا یابد **اینها** در دفع
 و بک سفولت که حضرت رسول برای در حشم این دعا
 میفرمودند که بخواند اللهم منقني ديمعي و بصري
 و اجعلهما الوارثين مني و افرني عني من ظلموني
 و افرني مني ناري **اینها** در روایت دیگر آمده که

مخفی خدمت جعفر صادق آمد و دید که چشم اخضر
 در دوار در روز دیگر آمد از وی از در دندید از
 آن پرسید حضرت فرمود که ما بیدار بقونید بمووم
 و در وقت و محراب است اعوذ بعزة الله اعوذ
 بعزة الله اعوذ بعظمة الله اعوذ بحلال الله
 اعوذ بحلال الله اعوذ بکرم الله اعوذ ببهاء الله
 اعوذ بعفوان الله اعوذ بحلم الله اعوذ بکبر الله
 اعوذ برسول الله على ما اضاف واحدا على
 عيني واحدا من سبع حقیق الامر رب العالمین
 اذ هبت عقی عولک و قوتک کتفنا عنک عطاؤک
 مبرکک النعم حدید فطر فطر فی الصوم فقال
 انی سقیم و صو و کما حسن صورکم و در فکرم
 اللطایف ثبارک الله رب العالمین یا علی
 یا عظیم یا جلیل یا جلیل یا قهر یا قهر اسئلک
 ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان لا تدعنی فی قبري و

و است

و انت جبر الوارثین **ایضا** از حضرت رسول
 که در بیان از کتیه هشت و ابی برای در چشم
 ناهضت **ایضا** نفع دیگر حبه در چشم بگوید بخند
 فور بصیرت نور الله الذی لا یطفئ و چشم را بیدار
 مع کند و ایند اگر می خواند و در خواطر گذارد
 که البته سفا یا بد **ایضا** حبه در چشم بردان بین
 و ترکند و چشم گذارد و بگوید عین التمشیح بخند
 العجری یا ناز کوئی بود آ و سلا **ایضا** در وقت
 نماز شام بدیدن ستاره لعاب و هن خود را بگشت
 بگوید و این اید را برو خواند بر بالای چشم فرو آورد
 چند مرتبه چنین کند صحت حاصل شود فلان را بهم ان
 اصبح ما و کم عفو الحق یا بنیکم بماء معین **ایضا**
 نفع دیگر ماب باران که در میان تابند یا از حرا
 شرج که در کسند بر خوانند یا بند بیامد و فطر
 در چشم بچکاند و چشم بان اید بخوبد و در وقت و

و از خواص حرف مقطعا قرآن که در او ابل سوره
 می باشد چنین تجربه نموده اند که هر که در روز شنبه
 اول که بعد از نوروز باشد بنویسد و بخواند بخود
 در آن سال از درویشی ایمن نباشد الم المص الا الم
 که معطله طسم لیس طیس من هم حصق و ن **ایضا**
 طبعید دیگر و صحیح است که هفت بار بخواند و بگوید
 و مدد در دوا ابل سوره من مامعکلی و مکتفکلی
 تراب من مکتفکلی تراب هو البکاء فی الحراب
 لبه هو الصفاک فی یوم الحراب **ایضا** بنویسد
 و بخواند و در جمع و شام بخواند و بعد از آن
ایضا فل هو الله احد اری فی جنتی و مد اجرا
 فی بیایحی حتی الله الصمد یا بدیع فی السماء
 یا غنی الک عن و کلد لیس فی سربک سلامه کفوا
 احد و در رخت که با خود نگاه میدارد این اشکال
 و این نیز بنویسد ۴۰۰ ۳۰۰ ۲۰۰ ۱۰۰ ۵۰ ۲۵ ۱۰ ۵ ۱

المرز

الله مؤد التواک و الارض تا نوزده روز شکون
 الضاریب و هکذا الهمد و یزول الوجع و الالم
 یعون الله و رحمته الله علی کل شیء قدیر **ایضا**
 دو زیاده الدعوات آورده که این نوزده بار این کلام
 به ترتیب حضرت سید شمس بنویسد در جامی و میل در
 کشد سقا باید و بعد از آن این کلمات با این روش
 بنویسد و بخواند و در دنیا و آخرت استکون **ایضا**
 العین الضاریب حتی تنام العین الشاهیه
 فی الدنيا و الاخره یعنی هذه الامهات العظیمه
 و این طلسم هم بنویسد ۱۱۶۲ ۱۱۶۱ ۱۱۶۰ ۱۱۵۹ ۱۱۵۸ ۱۱۵۷ ۱۱۵۶ ۱۱۵۵ ۱۱۵۴ ۱۱۵۳ ۱۱۵۲ ۱۱۵۱ ۱۱۵۰ ۱۱۴۹ ۱۱۴۸ ۱۱۴۷ ۱۱۴۶ ۱۱۴۵ ۱۱۴۴ ۱۱۴۳ ۱۱۴۲ ۱۱۴۱ ۱۱۴۰ ۱۱۳۹ ۱۱۳۸ ۱۱۳۷ ۱۱۳۶ ۱۱۳۵ ۱۱۳۴ ۱۱۳۳ ۱۱۳۲ ۱۱۳۱ ۱۱۳۰ ۱۱۲۹ ۱۱۲۸ ۱۱۲۷ ۱۱۲۶ ۱۱۲۵ ۱۱۲۴ ۱۱۲۳ ۱۱۲۲ ۱۱۲۱ ۱۱۲۰ ۱۱۱۹ ۱۱۱۸ ۱۱۱۷ ۱۱۱۶ ۱۱۱۵ ۱۱۱۴ ۱۱۱۳ ۱۱۱۲ ۱۱۱۱ ۱۱۱۰ ۱۱۰۹ ۱۱۰۸ ۱۱۰۷ ۱۱۰۶ ۱۱۰۵ ۱۱۰۴ ۱۱۰۳ ۱۱۰۲ ۱۱۰۱ ۱۱۰۰ ۱۰۹۹ ۱۰۹۸ ۱۰۹۷ ۱۰۹۶ ۱۰۹۵ ۱۰۹۴ ۱۰۹۳ ۱۰۹۲ ۱۰۹۱ ۱۰۹۰ ۱۰۸۹ ۱۰۸۸ ۱۰۸۷ ۱۰۸۶ ۱۰۸۵ ۱۰۸۴ ۱۰۸۳ ۱۰۸۲ ۱۰۸۱ ۱۰۸۰ ۱۰۷۹ ۱۰۷۸ ۱۰۷۷ ۱۰۷۶ ۱۰۷۵ ۱۰۷۴ ۱۰۷۳ ۱۰۷۲ ۱۰۷۱ ۱۰۷۰ ۱۰۶۹ ۱۰۶۸ ۱۰۶۷ ۱۰۶۶ ۱۰۶۵ ۱۰۶۴ ۱۰۶۳ ۱۰۶۲ ۱۰۶۱ ۱۰۶۰ ۱۰۵۹ ۱۰۵۸ ۱۰۵۷ ۱۰۵۶ ۱۰۵۵ ۱۰۵۴ ۱۰۵۳ ۱۰۵۲ ۱۰۵۱ ۱۰۵۰ ۱۰۴۹ ۱۰۴۸ ۱۰۴۷ ۱۰۴۶ ۱۰۴۵ ۱۰۴۴ ۱۰۴۳ ۱۰۴۲ ۱۰۴۱ ۱۰۴۰ ۱۰۳۹ ۱۰۳۸ ۱۰۳۷ ۱۰۳۶ ۱۰۳۵ ۱۰۳۴ ۱۰۳۳ ۱۰۳۲ ۱۰۳۱ ۱۰۳۰ ۱۰۲۹ ۱۰۲۸ ۱۰۲۷ ۱۰۲۶ ۱۰۲۵ ۱۰۲۴ ۱۰۲۳ ۱۰۲۲ ۱۰۲۱ ۱۰۲۰ ۱۰۱۹ ۱۰۱۸ ۱۰۱۷ ۱۰۱۶ ۱۰۱۵ ۱۰۱۴ ۱۰۱۳ ۱۰۱۲ ۱۰۱۱ ۱۰۱۰ ۱۰۰۹ ۱۰۰۸ ۱۰۰۷ ۱۰۰۶ ۱۰۰۵ ۱۰۰۴ ۱۰۰۳ ۱۰۰۲ ۱۰۰۱ ۱۰۰۰ ۹۹۹ ۹۹۸ ۹۹۷ ۹۹۶ ۹۹۵ ۹۹۴ ۹۹۳ ۹۹۲ ۹۹۱ ۹۹۰ ۹۸۹ ۹۸۸ ۹۸۷ ۹۸۶ ۹۸۵ ۹۸۴ ۹۸۳ ۹۸۲ ۹۸۱ ۹۸۰ ۹۷۹ ۹۷۸ ۹۷۷ ۹۷۶ ۹۷۵ ۹۷۴ ۹۷۳ ۹۷۲ ۹۷۱ ۹۷۰ ۹۶۹ ۹۶۸ ۹۶۷ ۹۶۶ ۹۶۵ ۹۶۴ ۹۶۳ ۹۶۲ ۹۶۱ ۹۶۰ ۹۵۹ ۹۵۸ ۹۵۷ ۹۵۶ ۹۵۵ ۹۵۴ ۹۵۳ ۹۵۲ ۹۵۱ ۹۵۰ ۹۴۹ ۹۴۸ ۹۴۷ ۹۴۶ ۹۴۵ ۹۴۴ ۹۴۳ ۹۴۲ ۹۴۱ ۹۴۰ ۹۳۹ ۹۳۸ ۹۳۷ ۹۳۶ ۹۳۵ ۹۳۴ ۹۳۳ ۹۳۲ ۹۳۱ ۹۳۰ ۹۲۹ ۹۲۸ ۹۲۷ ۹۲۶ ۹۲۵ ۹۲۴ ۹۲۳ ۹۲۲ ۹۲۱ ۹۲۰ ۹۱۹ ۹۱۸ ۹۱۷ ۹۱۶ ۹۱۵ ۹۱۴ ۹۱۳ ۹۱۲ ۹۱۱ ۹۱۰ ۹۰۹ ۹۰۸ ۹۰۷ ۹۰۶ ۹۰۵ ۹۰۴ ۹۰۳ ۹۰۲ ۹۰۱ ۹۰۰ ۸۹۹ ۸۹۸ ۸۹۷ ۸۹۶ ۸۹۵ ۸۹۴ ۸۹۳ ۸۹۲ ۸۹۱ ۸۹۰ ۸۸۹ ۸۸۸ ۸۸۷ ۸۸۶ ۸۸۵ ۸۸۴ ۸۸۳ ۸۸۲ ۸۸۱ ۸۸۰ ۸۷۹ ۸۷۸ ۸۷۷ ۸۷۶ ۸۷۵ ۸۷۴ ۸۷۳ ۸۷۲ ۸۷۱ ۸۷۰ ۸۶۹ ۸۶۸ ۸۶۷ ۸۶۶ ۸۶۵ ۸۶۴ ۸۶۳ ۸۶۲ ۸۶۱ ۸۶۰ ۸۵۹ ۸۵۸ ۸۵۷ ۸۵۶ ۸۵۵ ۸۵۴ ۸۵۳ ۸۵۲ ۸۵۱ ۸۵۰ ۸۴۹ ۸۴۸ ۸۴۷ ۸۴۶ ۸۴۵ ۸۴۴ ۸۴۳ ۸۴۲ ۸۴۱ ۸۴۰ ۸۳۹ ۸۳۸ ۸۳۷ ۸۳۶ ۸۳۵ ۸۳۴ ۸۳۳ ۸۳۲ ۸۳۱ ۸۳۰ ۸۲۹ ۸۲۸ ۸۲۷ ۸۲۶ ۸۲۵ ۸۲۴ ۸۲۳ ۸۲۲ ۸۲۱ ۸۲۰ ۸۱۹ ۸۱۸ ۸۱۷ ۸۱۶ ۸۱۵ ۸۱۴ ۸۱۳ ۸۱۲ ۸۱۱ ۸۱۰ ۸۰۹ ۸۰۸ ۸۰۷ ۸۰۶ ۸۰۵ ۸۰۴ ۸۰۳ ۸۰۲ ۸۰۱ ۸۰۰ ۷۹۹ ۷۹۸ ۷۹۷ ۷۹۶ ۷۹۵ ۷۹۴ ۷۹۳ ۷۹۲ ۷۹۱ ۷۹۰ ۷۸۹ ۷۸۸ ۷۸۷ ۷۸۶ ۷۸۵ ۷۸۴ ۷۸۳ ۷۸۲ ۷۸۱ ۷۸۰ ۷۷۹ ۷۷۸ ۷۷۷ ۷۷۶ ۷۷۵ ۷۷۴ ۷۷۳ ۷۷۲ ۷۷۱ ۷۷۰ ۷۶۹ ۷۶۸ ۷۶۷ ۷۶۶ ۷۶۵ ۷۶۴ ۷۶۳ ۷۶۲ ۷۶۱ ۷۶۰ ۷۵۹ ۷۵۸ ۷۵۷ ۷۵۶ ۷۵۵ ۷۵۴ ۷۵۳ ۷۵۲ ۷۵۱ ۷۵۰ ۷۴۹ ۷۴۸ ۷۴۷ ۷۴۶ ۷۴۵ ۷۴۴ ۷۴۳ ۷۴۲ ۷۴۱ ۷۴۰ ۷۳۹ ۷۳۸ ۷۳۷ ۷۳۶ ۷۳۵ ۷۳۴ ۷۳۳ ۷۳۲ ۷۳۱ ۷۳۰ ۷۲۹ ۷۲۸ ۷۲۷ ۷۲۶ ۷۲۵ ۷۲۴ ۷۲۳ ۷۲۲ ۷۲۱ ۷۲۰ ۷۱۹ ۷۱۸ ۷۱۷ ۷۱۶ ۷۱۵ ۷۱۴ ۷۱۳ ۷۱۲ ۷۱۱ ۷۱۰ ۷۰۹ ۷۰۸ ۷۰۷ ۷۰۶ ۷۰۵ ۷۰۴ ۷۰۳ ۷۰۲ ۷۰۱ ۷۰۰ ۶۹۹ ۶۹۸ ۶۹۷ ۶۹۶ ۶۹۵ ۶۹۴ ۶۹۳ ۶۹۲ ۶۹۱ ۶۹۰ ۶۸۹ ۶۸۸ ۶۸۷ ۶۸۶ ۶۸۵ ۶۸۴ ۶۸۳ ۶۸۲ ۶۸۱ ۶۸۰ ۶۷۹ ۶۷۸ ۶۷۷ ۶۷۶ ۶۷۵ ۶۷۴ ۶۷۳ ۶۷۲ ۶۷۱ ۶۷۰ ۶۶۹ ۶۶۸ ۶۶۷ ۶۶۶ ۶۶۵ ۶۶۴ ۶۶۳ ۶۶۲ ۶۶۱ ۶۶۰ ۶۵۹ ۶۵۸ ۶۵۷ ۶۵۶ ۶۵۵ ۶۵۴ ۶۵۳ ۶۵۲ ۶۵۱ ۶۵۰ ۶۴۹ ۶۴۸ ۶۴۷ ۶۴۶ ۶۴۵ ۶۴۴ ۶۴۳ ۶۴۲ ۶۴۱ ۶۴۰ ۶۳۹ ۶۳۸ ۶۳۷ ۶۳۶ ۶۳۵ ۶۳۴ ۶۳۳ ۶۳۲ ۶۳۱ ۶۳۰ ۶۲۹ ۶۲۸ ۶۲۷ ۶۲۶ ۶۲۵ ۶۲۴ ۶۲۳ ۶۲۲ ۶۲۱ ۶۲۰ ۶۱۹ ۶۱۸ ۶۱۷ ۶۱۶ ۶۱۵ ۶۱۴ ۶۱۳ ۶۱۲ ۶۱۱ ۶۱۰ ۶۰۹ ۶۰۸ ۶۰۷ ۶۰۶ ۶۰۵ ۶۰۴ ۶۰۳ ۶۰۲ ۶۰۱ ۶۰۰ ۵۹۹ ۵۹۸ ۵۹۷ ۵۹۶ ۵۹۵ ۵۹۴ ۵۹۳ ۵۹۲ ۵۹۱ ۵۹۰ ۵۸۹ ۵۸۸ ۵۸۷ ۵۸۶ ۵۸۵ ۵۸۴ ۵۸۳ ۵۸۲ ۵۸۱ ۵۸۰ ۵۷۹ ۵۷۸ ۵۷۷ ۵۷۶ ۵۷۵ ۵۷۴ ۵۷۳ ۵۷۲ ۵۷۱ ۵۷۰ ۵۶۹ ۵۶۸ ۵۶۷ ۵۶۶ ۵۶۵ ۵۶۴ ۵۶۳ ۵۶۲ ۵۶۱ ۵۶۰ ۵۵۹ ۵۵۸ ۵۵۷ ۵۵۶ ۵۵۵ ۵۵۴ ۵۵۳ ۵۵۲ ۵۵۱ ۵۵۰ ۵۴۹ ۵۴۸ ۵۴۷ ۵۴۶ ۵۴۵ ۵۴۴ ۵۴۳ ۵۴۲ ۵۴۱ ۵۴۰ ۵۳۹ ۵۳۸ ۵۳۷ ۵۳۶ ۵۳۵ ۵۳۴ ۵۳۳ ۵۳۲ ۵۳۱ ۵۳۰ ۵۲۹ ۵۲۸ ۵۲۷ ۵۲۶ ۵۲۵ ۵۲۴ ۵۲۳ ۵۲۲ ۵۲۱ ۵۲۰ ۵۱۹ ۵۱۸ ۵۱۷ ۵۱۶ ۵۱۵ ۵۱۴ ۵۱۳ ۵۱۲ ۵۱۱ ۵۱۰ ۵۰۹ ۵۰۸ ۵۰۷ ۵۰۶ ۵۰۵ ۵۰۴ ۵۰۳ ۵۰۲ ۵۰۱ ۵۰۰ ۴۹۹ ۴۹۸ ۴۹۷ ۴۹۶ ۴۹۵ ۴۹۴ ۴۹۳ ۴۹۲ ۴۹۱ ۴۹۰ ۴۸۹ ۴۸۸ ۴۸۷ ۴۸۶ ۴۸۵ ۴۸۴ ۴۸۳ ۴۸۲ ۴۸۱ ۴۸۰ ۴۷۹ ۴۷۸ ۴۷۷ ۴۷۶ ۴۷۵ ۴۷۴ ۴۷۳ ۴۷۲ ۴۷۱ ۴۷۰ ۴۶۹ ۴۶۸ ۴۶۷ ۴۶۶ ۴۶۵ ۴۶۴ ۴۶۳ ۴۶۲ ۴۶۱ ۴۶۰ ۴۵۹ ۴۵۸ ۴۵۷ ۴۵۶ ۴۵۵ ۴۵۴ ۴۵۳ ۴۵۲ ۴۵۱ ۴۵۰ ۴۴۹ ۴۴۸ ۴۴۷ ۴۴۶ ۴۴۵ ۴۴۴ ۴۴۳ ۴۴۲ ۴۴۱ ۴۴۰ ۴۳۹ ۴۳۸ ۴۳۷ ۴۳۶ ۴۳۵ ۴۳۴ ۴۳۳ ۴۳۲ ۴۳۱ ۴۳۰ ۴۲۹ ۴۲۸ ۴۲۷ ۴۲۶ ۴۲۵ ۴۲۴ ۴۲۳ ۴۲۲ ۴۲۱ ۴۲۰ ۴۱۹ ۴۱۸ ۴۱۷ ۴۱۶ ۴۱۵ ۴۱۴ ۴۱۳ ۴۱۲ ۴۱۱ ۴۱۰ ۴۰۹ ۴۰۸ ۴۰۷ ۴۰۶ ۴۰۵ ۴۰۴ ۴۰۳ ۴۰۲ ۴۰۱ ۴۰۰ ۳۹۹ ۳۹۸ ۳۹۷ ۳۹۶ ۳۹۵ ۳۹۴ ۳۹۳ ۳۹۲ ۳۹۱ ۳۹۰ ۳۸۹ ۳۸۸ ۳۸۷ ۳۸۶ ۳۸۵ ۳۸۴ ۳۸۳ ۳۸۲ ۳۸۱ ۳۸۰ ۳۷۹ ۳۷۸ ۳۷۷ ۳۷۶ ۳۷۵ ۳۷۴ ۳۷۳ ۳۷۲ ۳۷۱ ۳۷۰ ۳۶۹ ۳۶۸ ۳۶۷ ۳۶۶ ۳۶۵ ۳۶۴ ۳۶۳ ۳۶۲ ۳۶۱ ۳۶۰ ۳۵۹ ۳۵۸ ۳۵۷ ۳۵۶ ۳۵۵ ۳۵۴ ۳۵۳ ۳۵۲ ۳۵۱ ۳۵۰ ۳۴۹ ۳۴۸ ۳۴۷ ۳۴۶ ۳۴۵ ۳۴۴ ۳۴۳ ۳۴۲ ۳۴۱ ۳۴۰ ۳۳۹ ۳۳۸ ۳۳۷ ۳۳۶ ۳۳۵ ۳۳۴ ۳۳۳ ۳۳۲ ۳۳۱ ۳۳۰ ۳۲۹ ۳۲۸ ۳۲۷ ۳۲۶ ۳۲۵ ۳۲۴ ۳۲۳ ۳۲۲ ۳۲۱ ۳۲۰ ۳۱۹ ۳۱۸ ۳۱۷ ۳۱۶ ۳۱۵ ۳۱۴ ۳۱۳ ۳۱۲ ۳۱۱ ۳۱۰ ۳۰۹ ۳۰۸ ۳۰۷ ۳۰۶ ۳۰۵ ۳۰۴ ۳۰۳ ۳۰۲ ۳۰۱ ۳۰۰ ۲۹۹ ۲۹۸ ۲۹۷ ۲۹۶ ۲۹۵ ۲۹۴ ۲۹۳ ۲۹۲ ۲۹۱ ۲۹۰ ۲۸۹ ۲۸۸ ۲۸۷ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ۲۸۳ ۲۸۲ ۲۸۱ ۲۸۰ ۲۷۹ ۲۷۸ ۲۷۷ ۲۷۶ ۲۷۵ ۲۷۴ ۲۷۳ ۲۷۲ ۲۷۱ ۲۷۰ ۲۶۹ ۲۶۸ ۲۶۷ ۲۶۶ ۲۶۵ ۲۶۴ ۲۶۳ ۲۶۲ ۲۶۱ ۲۶۰ ۲۵۹ ۲۵۸ ۲۵۷ ۲۵۶ ۲۵۵ ۲۵۴ ۲۵۳ ۲۵۲ ۲۵۱ ۲۵۰ ۲۴۹ ۲۴۸ ۲۴۷ ۲۴۶ ۲۴۵ ۲۴۴ ۲۴۳ ۲۴۲ ۲۴۱ ۲۴۰ ۲۳۹ ۲۳۸ ۲۳۷ ۲۳۶ ۲۳۵ ۲۳۴ ۲۳۳ ۲۳۲ ۲۳۱ ۲۳۰ ۲۲۹ ۲۲۸ ۲۲۷ ۲۲۶ ۲۲۵ ۲۲۴ ۲۲۳ ۲۲۲ ۲۲۱ ۲۲۰ ۲۱۹ ۲۱۸ ۲۱۷ ۲۱۶ ۲۱۵ ۲۱۴ ۲۱۳ ۲۱۲ ۲۱۱ ۲۱۰ ۲۰۹ ۲۰۸ ۲۰۷ ۲۰۶ ۲۰۵ ۲۰۴ ۲۰۳ ۲۰۲ ۲۰۱ ۲۰۰ ۱۹۹ ۱۹۸ ۱۹۷ ۱۹۶ ۱۹۵ ۱۹۴ ۱۹۳ ۱۹۲ ۱۹۱ ۱۹۰ ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۸۶ ۱۸۵ ۱۸۴ ۱۸۳ ۱۸۲ ۱۸۱ ۱۸۰ ۱۷۹ ۱۷۸ ۱۷۷ ۱۷۶ ۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰ ۱۶۹ ۱۶۸ ۱۶۷ ۱۶۶ ۱۶۵ ۱۶۴ ۱۶۳ ۱۶۲ ۱۶۱ ۱۶۰ ۱۵۹ ۱۵۸ ۱۵۷ ۱۵۶ ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ ۱۵۰ ۱۴۹ ۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

که کم شود و بعد به پشانی چشم بندد و در سالن
 کرده و هم چنین کشیدن خون کرم کبوتر چیده که در
 در چشمی که از درد مطاقت باشد بسیار نفع دارد
 و جالبینوس گفته که تعلیق مکس زنده و کبی که در چشم
 داشته باشد باعث فلج شدن در و شود **اما** معالج
 ماجر و شب کوری و دمه و مباح و جرب و سبل و
 ظفر و ریحان خرق و ابرو و عین از علل چشم مرده
 که شخصی صبره موسی کاظم از ضعف ماجر شکایت کرد
 و گفت عین مرده رسیده که شب کور شده ام حضرت فرمود
 که این روز مکرر در حاجی بنویس و مابین دو کت و آنرا
 در شب بکن و از میل چشم بکش و از وی گفت بکن از
 چهار میل کشیدم که پشانی من باز گشت **اما** در چشم
 صاف و موهنیت که صواب کردن آب و عین چشم
 زایل میکند و چشم را حلا می دهد و هم چنین شخصی بان
 حضرت از از از چشم شکوه کرده بود که بعد از آن

و ماجر را مساوی بکشد و در وی شنباز و در حدیث
 دیگر فرمود که این دار و حبه صنف چشم و صلابت
 نفع دارد **اما** در حدیث دیگر فرمود که سفید چینی
 ماجر هر سه کشیدن و دهنه فزنی نافه و آگ کبر
 سفید کرد و ماجر هر سه بلند را با جود دارد و سفید چینی
 و البینوس و بخر به رسیده که چون اول کسی که مباح
 ماجر و ادید و خبر داده انگشت کوچک او را حبه
 اندک بپزند و از خون انگشت او قطره در چشم بچکانند
 مباح و سفید **اما** در صبر اند که هر که هر روز این
 بچکاند سه سال بعد از آنجا اند از آن چشم سلامت
 و هم چنین اگر هر روز سه مرتبه این بچکاند عین
 غطاء لك قمر لك اليوم حدید با آیه و کوننا الهما
 علی اعینهم فاستبقوا الفراط فانی بیضون را جود
 از آن چشم سالم ماند **اما** در بچکاند ذکر هر روز
 که اگر کسی را چشم در دکان این اشق بر خاکستر خواند

در پشت چشم بگرداند دفع شود بر خونی بر قاپریا
 بقا فاطما مین عکلا **ایضا** الطبا حرتب دانه اند
 که حکم بر سیاه و چین مرچ کرده دهر و او را با زرد مخلوط
 کرده و فلفل و زنجبیل بر آن ناسینده کباب نمایند و
 خواب بر شمع کباب بر در چشم گذاشتن کوری از ایل
ایضا اکحال عونا به و در طوبی که در چین کتابی
 دل از آن می چکد چندان شب کوری حرجت و هم چنین
 اکحال ای العالم را چیت در مدینه دانه اند و طلا
 کردن ای که بخ خنی را کوبیده و در لند رسته و آب
 گذاشته در زبر اسمان چندان گذارد که آب میخورد
 چیده دفع هنج ملل چشم مقوی دانه اند و اکحال غیر
 سرخشان با آب میاض چیت دفع فزول آب باطل
 چیت بنایض و هم چنین سرکین او را دفع بنایض
 دانه اند **ایضا** اکحال محرق بر سون مقوی بجره آ
 و در مانع او را با سرکین او با خاک کثرا و با حل چیت اند

انزال آب

نزول آب و بنایض و جرب و سبل و ظفر ناصه اند
ایضا منزه چیت دانه ای چشم از باب جوشش و
 ناصه و غیره به با باد ناستا هر روزی هفت مرتبه
 بر آن بخواند شفا یابد بعد از صبحه منی و منشی
 و از همی و از هندی قاتناهی رجز و احدی کشفنا
 عنك غطاء لك فبصرک التوم حنید و منزل من
 الفسوان ما هو سفاء و رجمه للمؤمنین **ایضا**
 در عجر اللانح حید و عین موثره چشم آورده که چو
 و خلق نماید بعد از صبحه ثم افقوا من تحت افاض
 الناس و استغفر و الله و الموم الاخر و ما هدا
 فی سبیل الله لا یستون عنده الله و الله لا یهدی
 القوم الظالمین **ایضا** حید و عین موثره
 لا یستور بعید او در مکان حدیثا مقوی و لیکن
 صدیق الذی یکن بکبر و مقبیل الکفار و یب
 میهدی و رجمه لفقوم یؤمنون **صلح** چیت در دفع

درد دهان و علت های آن از جویش و قلیح و درد
کام و کلو کردن و غیره مراد است که شخصی بجهت
صادق سخاوت کند از درد دهان فرمود که دست
بدهان بگذارد و بگوید بعد از حمد بسم الله الرحمن الرحیم
سَلَامٌ مَعَ اسْمِهِ سَمٌ وَلَا دَاوْءَ اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ
الَّتِي لَا يَفْقَهُنَّ مَعَهَا شَيْءٌ فَلَذُّوسًا فَلَذُّوسًا
يَا مُمِيتُ يَا رُبَّ الظَّاهِرِ الْغَيْبِ الْمُبَارَكِ الَّذِي فِي
سَمِّكَ يَرْغَبُ اَعْطِنِي وَمَنْ دَعَا لَكَ بِهِ اَجِبْنِي اَللَّهُ
يَا اَللَّهُ يَا اَللَّهُ يَا اَللَّهُ اَنْ تَضِلَّنِي عَلَى عَمَلٍ وَالْاَمَلِ
الْبَقِيَّ وَاهْلُ بَيْتِي وَاَنْ تَقْلِبُنِي مِمَّا اَجِدُنِي
فِي رَأْسِي وَفِي سَمْعِي وَفِي بَصَرِي وَفِي ظَنِّي
وَفِي ظَهْرِي وَفِي لَدُنِّي وَفِي رِجْلِي وَفِي جِهَتِي جَارِعِي
كُلُّهَا **اَيْضا** در بحر المنافع بجهت درد دهان از اول
سوره طه تا على الرحمن استغوثی و اما کور ساختن
که معقود و غلیظ نماید و هب درد در این را بگوید

بخواند

بخواند و بخواند و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
بخواند يا اَتَتْهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ اِنْ مَجِيَّ اِلَى رَبِّكَ
وَاضْبَحْ رَحْمَةً فَادْخُلْنِي فِي عِبَادِي وَادْخُلْنِي
حَبِيبِي يَوْمَ تَبْقَى وَجُوهُ وَنُفُوسٌ وَجُوهُ فَاَمَّا الَّذِي
اَسْبَقْتُ وَجُوهُهُمْ فَقَدْ رَحِمَهُ اللَّهُ هُمْ مِمَّا خَالَفُوا
اَيْضا معالجہ اسراب که از رنقیدن و غیره هر چند
برودنی بخواند و بران موضع مالده مضروب بخواند
قُلْ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَتَبَيَّنْ لَكُمْ اَنَّهُ كَانَ بَعْدَ رَحْمَتِهِ
بَصِيرٌ فَمِنْ كَيْفِ كَرَّمَ اللَّهُ وَهُوَ التَّوْبِعُ الْعَلِيمُ حَمْدُ اللَّهِ
وَعَمْرُ الْوَكِيلِ وَالْحَوْلُ وَالْاَوْفَى اَلَا يَأْتِيهِ الْعِلْمُ الْعَظِيمُ
اَيْضا الميا كنهه اند که لب تر می دهد و بلعاب و آنه
و کثیر او شکو طلا کنند و کفی که از خیار و درجهن و غیره
هر چند در بن مرهم مفید است و دروغی نیست و سیر
سبط کرم کنند و شاخ کاه و کوهی و اسونده بان بسیار
و طلا کنند و بوی سحر آبی که بر سینه مرغ کشیده است

بر آن هفت دفع دهد و هم چنین سینه بینه چری
 که در میان بی تو یک اسوه میباشد بر آن حساب است
 مجرب است **ایضا** علاج دردهای در عروق و ریه
 که این اما را نوید و شوقید و بان آب صفت نماید
 قال من جعی العظام و هی ریمه فلیجها الذی
 اکتأها اول مرة و هو یکل صلی علیهم الذی
 جعل لکم من النحر الاخضر نارا فاذا انتم منه
 موقدون اولی الذی خلق السموات و الارض
 یطارد علی ان یخلق مثلهم لکن و هو الخلاق
 العالم و کما سکن فی اللیل و النهار و هو
 التبع العالم لکل بئاء مستقر و سوف یملأ
 و فی اوتی نذرت لک ما فی قلبی محررا مقبلا منی انک
 انت التبع العالم **ایضا** و الباعضه که در طبع برک
 او و پنج اوجت درم لها و دفع مقل و مانی و درم
 لوذین و عقوبت بن دندان نا خدا خنده اند و لکن

که حوزون

که حوزون انجیجهت در دهن و مضمضه حلنا را
 حیر که حبتا استحکام اسنان و قلاع ناضت و دروز
 نوت سیاه خنک حبتا حویش و دهن و سقون زاج
 اردن سقاف که قوتای هندست با جوفل حبتا
 در دندان و حرکت آن عقوبت است **ایضا** حبتا
 قلاع بلخی بوی مادیان و برک و بنون و ماسیان
 در پوست انار و بعض را با البقره جوشانید
 صفت عوده نفع بسیار دهد و دروز برک عتاب
 نیز مفید است **ایضا** معالج در در کردن و کلو در عجب
 المناخ حبتا دفع در کردن او و ده که از اول سود
 بنی اسرائیل لک اید ما اید الریح علم القرآن نوید
 و با جود دارد **حبتا** حبتا در کلو و مای کمر فلن نوید
 حوز نکاه دارد و از البقره الحلقوم و انتم حبتا
 منظر و ن هو الشانی **ایضا** دفع دیکو انجیجهت
 و در سرب کمر و بوشه که در نای بالغ و شسته باشد

العلي العظيم **اهبا** تخفي جفرك صادق اذ درودندان
 سكايتك كه از باري در دست بيدار ميباشند و نه
 كه دست بر موضع در گذار و سوره حمد و نوحيد بخوان
 و بعد از آن اين ايه را بخوان و نوري ليلاي كسها
 جاميد و هيمنه من الشهاب ضج الله التي اظن
 كل شيء انما جنتهم بما عملون **اهبا** و در حديث ديكر
 در دست كه بجهنم درودندان سوره حمد و نوحيد و
 معوذتين را بخواند و بعد از آن عباد زنده بگردد
 و كه ماسكن في الليله النهار و هو التميع العليم
 و قلنا يا نازك و في بياض سلا ما على ارضهم بالاله
 و نوري ان يورك من في النار و من حولها و
 سبحان الله رب العالمين اللهم يا كافي من كل
 شيء و لا يلقى منك شيء ايف عبدك و ابن امك
 من شرا ما تحيات و تجدد و من شرا و يجمع الذي
 فيكوه اليك **واهبا** از حضرت امير المؤمنين

مدايرت

مروت كه حبه درودندان بنويسد و با خود نگاه
 دارد او كم بوالافسان اتا حلفنا من طفله
 قاي اهو حنين ميبين و صرت لنا مالا احو
 سوره بين و كه ماسكن في الليله النهار و
 هو التميع العليم **اهبا** و سوره ديكر از حضرت
 موسي كاظم مروت كه براي درودندان سعد را
 بران بگذارد **اهبا** نفع و ديكر برك سبزي نوبيد
 الذي جعل لكم من الشجر الاخشى نارا قاي التميع
 منيه نوقد و انوار بودندان كه درو ميكنند
 گذارد و چند قدم راه رود و ان برك را گرفته و
 محبت سراندازد و پس بگردد البته درو و رفع سوء
اهبا معضل بن عمر كهن و فرزند خدمت حضرت صادق
 درود و دندان دامن و شكم ميگردد ازان درو چنين
 مرقه كه نوزيك من بيا جوني نوزيك دي رفتن چنين
 انگشت سبابه بران دندان گذاشتن و چنين خواند

خود را در دستان شد عرض کردم خدای تو مقوم این
افزون من تسلیم و نما حضرت فرمود که جوابی نماند
از دود دندان خدمت بدر بزرگوارش شکایت نمود
حضرت انکشت سبابه بر دندان او نهاد و فرمود
بسم الله استسکن بغير نيك و حلال لك و قد رزقك على
كل شيء ان من ثم لم يلد عجب عيني و رزقك و طمأنينة
ان يكشف ما لك في فاطمة بنت خديجة من الصبر
اهل دستور و يكدي ابر عسا بن از حضرت رسول روایت
كرده كه هر كرا در دندان او انكشت خود را بران نهاد
هفت مرتبه بگوید هو الذي جعل لكم السمع و الابصار
و الامانة قلبي ما شكروا **اهل** نفع ديكر اين
افزونست كه حضرت امام جعفر صادق روایت كرده
برسد برك از بر كه های و بنویسد بسم الله الملك
اعظم من الله و انت كه اخلقنا باهيا متراحمين
اخرج اهما الذاء و انزل النفا و صلى الله على محمد و

والله و ستم فليتنا و بودنت ملك نوید و جنة
مالك و برشته كه و خضرنا بالغ و شنه نماند هفت كره
دود و بران بنده و بر هر كی هم يك پيچيد بود ادم
نفع ابراهيم موسى عيسى سفيان
محمد و صلوات بر سنده و ابر صاحب و در با خود
نما صداره و هفت و صاحب در قلم او در كرده
مردی بود كه دعای دود دندان مبداخت و در عظام
مضافه ميكرد چون وفات او شد يك و سجد بكون
كفت كه و ان و قلم بنادر كه برای شما در دندان
كه مخفی و انتم بنویسم كه مردم از او مطلع شوند و
كه هر كرا در دندان ببرد باید كه بر دندان این
حرف بخواند الم الم الم الم كعص و كره و حمار و تك
عبدك و كذا حسنى الله الا اله الا هو رب العرش
الاعظم انك كعبه حسنى اسكن بالذى سكن ارام فى السموات
و ما فى الارض و هو الغنى العليم **اهل** او در كه

دردن خطه کردن سوخته حله خواند و زبان را پس
 دندانها بکند و اندر هر چه در دندان نه بیند
 این اشکال نوشته در زیر دندان که در مساکن کرد
 ناله حله سله **ایضا** آورده که بر سون نوید بافتن
 کند مواضعها و بعد از آن بر میخ آهن هفت تن
 و آن بکند تا آهن بخوان و آن میخ را بر هر میخی از آنها
 زند و از صاحب درو بهمد که در مساکن شده بانه هر
 حقی که مساکن شده میخ را بگوید **ایضا** در و بکشد
 بر کاغذ یا چوب یا دیوار یا مسطحی نقش کند و در
 نقش کردن صاحب درو را بگوید و خود را در این میخ
 آهنی بر آرد و در چشم هم زند و و استای و زن میخ
 اید و نزل من الفتران ما هو شیئا و در هم میخ
 و لا یزید الظالمین الا حسا را بخواند و در دفع
 سوز و آلودن و سوز و سوز و سوز و سوز و سوز
 زند و هم چنین چشم و او و این از عجز است

لله اعلم

ایضا این اشکال را بر خشت یا دیوار بنویسد
 حرف حرف آن زند و هر یک از صاحب درو که مساکن
 بانه هر جا که مساکن شده همان بگوید و الوانها را
 عرس **ایضا** دستور دیگر بر کاغذی نوید که
 و بر بالای جوی کارد و مسما و در چشم عین بگوید
 ساکن شود **ایضا** نوع دیگر در زبده الدعوات آورده
 که شکاچیم یا بنظر بوق **ح** بکشد و عین در میان
 جیم نوید و میخ نعل اسب بر چشم عین بگوید و در
 استای گویند میخ سوز و التین هفت مرتبه بخواند
 و بدندان که در مسکند بد صاحب درو باید که انگشت
 او بر دندان باشد **ایضا** معالج در دندان و مواد
 نزله پوست خفاش و عجب الغاب و کل باغچه را با التین
 جوشانده و سر را به بخار آن بنماید تا عرق بر جبین
 او ظاهر گردد و ناصت و اینجانب و استه اندام
 فاعل با عمل استه گاه از طوبیت و ما می باشد و مضفر

کردن بجای و با سبک که حجت بدو می دهند و استقامت است
 مؤثراست و او در اندک حجت و در دندان هیچ خبری
 از کبریا نیست که سبکند و پندهند و دندان کذا
اینجا حجتا سنان بیرون آوردن اطفال دندان نخر کنند
 برهمن وین دندان کور را طلا کنند دندان با سنان بیرون
 آورد و در نه پندد و از جراحی است **اینجا** و در کتاب
 کفایت الطیال که مؤلفش شیخ صاحب الدین است نقل کرده
 که چون ناه می بیند این را بگوید عا هذین الله انما اکل
 الهنک یا اولی الامر من ان در دندان و ناه سنان
 ناه **اینجا** حجت دندان هم سنان اطفال دندانهای
 در خواب این را نوشته بر او بندد لبهم الله معین
 جمع ادم دم ن **اینجا** تعلیق مؤثر سنکی که در حجت
 و آن حجت سنان است و استراحت حجت همین ناخوش طفل
 معنی است **اینجا** در معالجه کرم دندان و چون بن دندان
 مرویت که جبریل ابن یعقوب را برای حضرت امام حسین او

کینه

حجت دندان که کرم حوزده است باید امن یا حوی با
 بران دندان کذا و در هفت مغرب بگوید الله علی العجب
 الذی فی العلم ناکل العظم و ترک اللحم انما ارنی و الله
 الشافی الطافی لا اله الا الله و الحقیقه رب العالمین
 و از قتلش نفسا تا در اطمینان و فیضا و الله یخرج ما کتمکم فی
 قلوبنا اضربوا بعضها کذا بچوبی الله المونی وینیکه
 آیاته لعلکم تعقلون **اینجا** طریقه دیگر و حدیث
 معتبر از امام موسی کاظم مرویت که فرمود برای در دندان
 بیکر حنظل را بپوشی را بکند بوی و غش را بکند و اگر
 کرم دندان را خالی کرده نماند و دندان حنظل
 بچکاند و پندد باین روغن الو که در میان دندان
 کذا و در برین بخوابد تا سه شب چنین کند و اگر بن
 دندان در دندان کذا و آن کوشی که در حایب ان دندان
 و احسن هر صند سب خطره بچکاند و باز فرمود که هر که
 در دندان و دندان باشد با چون از بن دندان اید باید

با آنکه دهان جوینده نباشد و یکسری کشته باشد
 بلا غفلت تازه که سیده نباشد و دوز سده نباشد بکیر
 و تماش را بکل کیر و سرش را سوراخ کند و کار و یاز
 آن سوراخ داخل کرده مغزش را براند بگوید که سوراخ
 شوق جو که بسیار شدی که انشرا بجهل آمده و آن
 سوراخ بیخه و بر روی افش گذارد که بسیار بچو شد پس
 دارد و هر وقت که احتیاج شود بگوید ناخنی بکیر بر زبان
 و دهی نماید بعد از آن که مضطر کند و اگر خواست
 که در میان غفلت است در میان سبب نا طرفه بگوید خالی
 مموده و هر چند که اجنبی بر طرف شود سر که بر روی برین
 و هر چه کند شود دفعه او زیاد تر شود **اصفا** و بگوید و کما
 آورد که سوره حمد و توحید را هر یک سه مرتبه بخواند
 بگوید ناضرس ام بالمیا و شکببین ام بالمبار و شکببین
 ام بایم اهد شکببین اسکن سکنتک بالذی سکن له
 نافی المشرق و الارضین و هو التبیع العظیم قال من جلی

و هی میم

و هی میم تا بطل خلق عظیم الخرج یاد و و منها فایک
 رجیم و الخیجهم منها اذله و هم صاعزون فخرج
 منها خایف بترقبت **اصفا** و سوره بکیر در محل
 آورد و هجبت کرم دندان بگوید و در زبان دندان کیر
 ناسد و دوز و دوساکی کرد و و ساین و ابدی الا هو
 اخذ بنا صیبهما ان و جی علی صراط مستقیم و هجبت
 و عین دندان همان ایه معمول **اصفا** اطلبه کشته اند
 که دندان را به بخار سیر و کند تا نغمه نوب و سپید
 بدارند کرم دندان بیرون آید و مضطر و سون خرنوب
 که عبارت از بخار ابو حلیت هجبت در دندان و امسکا
 آن ناضف **صل مشهور** و دفع لکث زبان و حصول
 ضاحف و دفع سلاطین هجبت کوهی که سخن نکند و با
 یعنی ابد ابن ابی تراب و جید و با و او بر دوز یعنی ابد
 ناکم لا یظفون اقرا باسم ربک الذی خلق خلق
 الاذیان من علی افرا و ربک الاکرم الذی خلقکم بالقل

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمُ الْإِنْسَانُ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَ
 قَالَ لَهُ صَوِّأْنَا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ
 فَفَعَلْنَا هَاهُنَا لِيَمَانٍ وَدَرِجَاتٍ ابْنِ مَا جِئْتَ بِهِ كَرَامَةً
 سَوِيَّةً أَعْلَامُ امْتُ إِذْ قَالَ كَرِيمُهُ إِذَا تَخَلَّصْتَ أَقْرَبَ
 إِلَيَّ يَوْمِي مِنَ الْمَشْرِكِينَ كَچُونِ بَرَادِ بِرِ مَن فَوَيْدِ
 وَبَابِ بَارَانَ مَحْكَو كَرِهَ وَكَوَدِ كِي كَ حَرَفِ تَزِيدِ رَهَنَدِ
 زَبَانِشِ كَشَادِه كَرَدِه **اهنا** وَكِتَابِ بَحْرِ الْمَنَافِعِ اودِه
 كَچُونِ دَرِه وَا مَاسِ زَبَانِ اودِه كَه اِبْنِ اِيْمَانِ اَوْشِي
 مَكِدِ عِدَا زِمِيلِه قُلُوبِ يَصْبِيَا اِلْمَا كِتَابِ اَللَّهِ كُنَا هُوَ
 مَوْلَانَا عَلَيْنَا مَوْلَانَا وَابْنِ اِبْنِ اِبْنِ **اهنا** وَارِجَوَانِ
 مَعْلَمِ اسْتِ كَه اَكُو كِي هَفْنَا دَارِ بَرْدِ بَرْدِ لُفْلُ فَوَيْدِ
 اَزْدِ مَن تَعْلَمِ دُودِ بَعْنِ اِبْدِ **اهنا** هَفْعِ دِيكُو اَزْ كِتَابِ
 حَزْ اِلْمَانِ اَزْ سَتَا كِي لُفْلُ مَوْزِه كَه اَكُو هَمِي حَزْ اِ
 سَتَصْدَا بِرِ بُوَيْدِ وَبُوَيْدِ لُفْلُ مَنْدِه دُودِ بَعْنِ اِبْدِ **اهنا**
 دَوَكِتَابِ خِرَانِه اِلْمَا رَا اودِه كَه اَكُو لُفْلُ دِي بَعْنِ اِبْدِ

وَبَاكِن

وَبَاكِن دَرِ زَبَانِ اَوْبَانْدِ سَوْرِه بَنِي اِسْرَاطِيلِ وَابْنِدِ
 وَرَغْزَانِ بُوَيْدِ وَبُوَيْدِ وَاوَدِ هَدِ بَحْوَ دَرِ زَبَانِ
 كَشَادِه كَرَدِه وَبَعْرِ بَرَا فِه اِنْدِه كَه لُفْلُ مَاهِي وَاسْعُوقِ
 مَنَانِدِ بَعْدِ اَزْ كَوَيْدِ نَقْلِ زَبَانِ بُوَيْدِ فَوَيْدِ وَبَنَكِ
 وَعِلِ نَاشَا مَكْرُ زَبَانِ اَوْبَانْدِ مَنَاشِقِ مَنَا عِدَا خُشَا اِنْدِه
 وَنَحْزِ قَرِ بَرَا لُفْلُ اَحْوَ اَمِنْدِ مَعْنِ نَقْلِ اِبْتِاَضِ
خُفِي زَبَانِ وَاَكُو دِي سَلِطِه وَبَدِ زَبَانِ مَابَدِ اِبْنِ اِمْرِي اَبُو
 اَزْ حَا بَرِ اَو كَه اَزْ كَرِ بَانِ بَرَا هَمِ اَو كَرَفِه بَاسْتِ دَانِ
 بِرِ هَمِ دَرِ دَرِ وَبَحْشِه بَرِدِه نَاشِدِ فَوَيْدِ دَرِ اَسَانِه
 خَانِه اودِ مَن كَسْتِ دَانِ اَو كَوْنَا كَرِه دَرِ اَلْمَحْجِ اَللَّهِ اَلْحَمْدُ
 بِالْيَوْمِ مِنَ الْقَوْلِ اِلْمَا مَن ظَلَمَ وَكَانَ اَللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا
اهنا وَارِ حَضَرِ صَادِقِ مَرْوَبِ كَه اَكُو سَوْرِه زَخْرَا
 بُوَيْدِ وَبَابِ بَارَانَ مَحْكَو كَرِه دِي كَه سَلِطِه مَابَدِ بَحْوَ
 حَوَشِ زَبَانِ كَرِه **فصل** دَرِ دَفْعِ رِعَافِ دُودِ اَلْقَدَمِ
 اَزْ اَعْضَا هَجْدِ قَطْعِ رِعَافِ اِبْنِ اِيْمَانِ اَوْبَانْدِ اَبَسْتِ اَمِنْدِ

ایضا سر کهن کا و کم کرده در پستان سینه خون باشد
و ایضا اوردن اشباب جگر کرده بر تاول سرها بدخون
 ختن شود خون طغشود **ایضا** سر کهن کا و اسوزاند
 ناخاکثر کرده و در دماغ و صد خون استند تا رگ شود
 بر جراحت تازه که بر بدن ظاهر شود بدون ورم خون
 منقطع شود **فصل دهم** در دفع دردها در مجرای المناخ
 بجهت دردها بازوها او رده که بنویسد و بران سینه و
 قتل با ارض ابلجی مازک و یا مآء افلجی یا الفموم
 الطالمین سستند عصندک با جیک و تخیل لک اسطفا
 و جبهت درو با و و است ان الذی بیایعونک تا اجوا
 عظیم ان سورنا انما ضنا و جبهت درو باز و جبهت و
 احباب الثمال انما احباب الثمال تا حنث العظیم اوسود
 و اقره و جبهت درو موق و است علی الله فوطنا
 و ثبنا افخ بکینا و بین قومنا یلحق و انت جبر الفلحین
 و جبهت درو موق جبهت و ما لکنا انما سول کل انما علی الله

فدین

و قد هدنا سبلنا و لنصبرن علی ما اؤتمونا و
 علی الله فلیس و کل المؤمنون **ایضا** جبهت درو سینه
 بنویسد و بران سینه و قال البیهود بذا الله مخلوق
 علفک ابدنهم و لغنوا میا قالوا بل بذا الله مخلوق
 یفوق کیف قینا و لیریدن کینا منهن ما انزل
 الیک من ربک طغیاناً و کفراً فلا تأس علی المقوم
 الکافرین **فصل یازدهم** در دفع دردها در سینه و پستان
 و زیاد شدن شیر زنان در خواص امایه قرانی است
 که جبهت درو سینه سه بار این امایه بخواند حاجت برین
 دهد بیانشاند و قد روی بر سینه وی عالدیوت شرح
 لی صدر و کبر لی امری و احلل عفتی من النساء
 یقفوا قولی **ایضا** در مکادم او رده که جبهت درو سینه
 اید فاذا انزلکم مقفاً کذا و اراهم تا یفعلون اوز
 بقه مرده بکری نصف لجه اقل بخواند و بران دماغ با
ایضا در مجرای المناخ او رده بجهت در دستان و سینه

ودل سورۃ الم نشرع واجتواند وبران و مد ذابل کرمه
 نفع و بکرا بن امان را فوسید و باب محمود و مجوز
 و دیکری فوسید و بر سینه او بنده و منزل من القرآن
 ما هو سفنا و در حقه المؤمنین و لا یزید الظالمین
 الا ضلالتا و افسد سفنا و لما فی الصدور و ايضا و سنو دیکر
 هب من محمود و ادر و دیکر هب منک و رخصی النبط
 و لیربط علی قلوبکم و یکتب به الا فقام اذ یقر
 و تک الی الملا یکتب الی معکم الی قوله و الله علی کل
 شیء قدير که در سوره انفال و ايضا معالج در در
 ابن اسکان را فوسید و در بر کردن او بزد چنانکه در
 میان بستانهای و مانند اشکال الانب معی ملا ملا ۷۸
 فوسید و در در مع و ملا مع مع مع مع مع
 ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰
 هک حاله و دری و ۹۱ لی صد حاله ۹۲
 اسم م کاه اسم هاک عماره مع مام ۱۱۱ حاه

ش

و ۱۸۱ حوا و ملا ۱۱۱ کل العظمه
 سمانست بحس لوراس ما و ما سا ما و
 حرس اسعاد منکبکم الله و هو التبع العلم
 کما ک ما حرمه حج من بین الصلب و
 التراب ما لله و اسماعه استغنی استغنی انت
 الثاني و منزل من القرآن ما هو سفنا و در حقه
 و سفنا و لما فی الصدور و ايضا طریقه و بکر فوسید
 و بر بستان بند و ما در کردن او بزد و جوی که محاد
 بستان اجند فرقت طغش در در و دره صلی صلی
 و کاهن و ذلکنا لکم فیهما رکوعهم و سفنا باطلون فلاحه
 بنت فلان و صبح اللسان سفینکم من فی بطونفا من
 فرشت و رم لبنا خا لسا سفنا لشیارین میوه
 هه هه هه ۸۸ ۸۹ ايضا هبه و رم بستان و در
 ان و زاید شدن سیر زنان او و با قلا تخم باد روح
 ما لب ما در روح و ما لب و عیان سینه سینه کور

انرا تا خدا خشنه اند **اینها** خواند و در با جلا با سنجین
 بر چنان هجده ورم و در دوان مجرب **فادستین** و بر
 المشافع آورده که برای زیاد شدن شیر زمان نوبت
 و برای ای پستان بند و پیر الله و باقیه و یکمات الله
 الثانیات و استمات العظمی همل و بی کم من باقیه
 استلک با سید الشادایت و با عالم النیر و الخیات
 یلجیب الدعوات یا منزل البرکات یا فاضل الحاجات
 و یا ساج الدعوات یا اله الا انت یا حی یا قیوم
 یا ذی الجلال و الاکرام و سکتی الله علی محمد و آله الطاهرین
صلواتهم در دفع در و دل و طبلد ان و دفع و دل
 شکی در کتاب بخارم هجده ورم و در اول آورده که ایه فاذا
 قرأت القرآن فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم
 با معوذتین بخواند و بنویسد بخور و نافع ایند **اینها**
 دفع و بکوبن ابا تراب بخواند و در دل بناسد ورم
 بناسد و کین انجینا من هذه لکنون من الناجین

سیدم لجم

سیدم لجم و مقلون اللیل و امر ان الله بهک
 السموات و الارض ما خفوا که ایه اخر سورة فاطما
 بنویسد **اینها** بدستور مذکور و اب خواند و بناسد
 و نوشتد بر کبر و اوین بعد از جمعه و قبل از شمع
 قلوبنا مقید از هدایتنا ما نه کشف السیاد از سور
 الرحمن و ای الذین امنوا و ظلمتین قلوبهم الا
 بدیکر الله ظلمتین الفلوب الذین امنوا و عملوا
 الصالحات طوبی لهم و حسن مایب لکن انجینا من
 هذه لکنون من الناجین **اینها** طریقه و بکوب
 کتاب در مکفنه آورده که هجده ورم و در اول این را بناسد
 او خواهد معمود بناسد بعد از جمعه و شمع
 ربک الاعلی الذی قلد و هدنی هذا هدای
 اقیام الوجع بعز الله و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم ابدت حج ذو و دس من صحن طط
 غ غ ضق کل من هو لای **اینها** در عجب المشافع

نقش
فقی

اورده که این ایات را نوشته معویذ علی بد و نظری
 هم نوشته باب محمود موده بخورد در دل و خستود
 قَوْمَهُمْ اللَّهُ سَبَّحَهُ إِلَهُكَ الْيَوْمَ وَنَعْلَهُمُ نَقْرَةً وَسُرُودًا
 وَجَزَاءَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَجَنَّتِمْ أَسْفَلَ فَوْادِنَا يَا
 مُشَاقِقِي **اَهْيًا** مذکور است که این ایات را نوشته و بخورد
 و کسی که در دل داشته باشد بخورد ساکن کرد و این
 مخفی در آن که کنایه ای است که قلوب او الهی الشیخ
 و هو سقیذ **اَهْيًا** حجت طیدن دل نوید و بخورد بخورد
 ساکن کرد و بعد از سجده و بی عین و عاکس و
 نفس ناطق و حجر ناطق و شهاب ناطق و نواز
 فی ریس جوق اسماء العظیم و جوق اسماء الهی
 و جوق نایخان نامشان نایخان نایخان نایخان
 سلطان سلام فو که من و بی و جیم
 ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ **اَهْيًا** از خواص سوره الم نشرع
 بخورد رسید که چند دفعه و لشکر هفت روز صبح و شام

بکینه

بکینه بخواند **فضل من** در دفعه و در معده و صفت آن و
 دفع بلغم و صفرا و سودا و طوب و بلغم فراخ و
 خزانة الاسرار آورده که ای و تینا لا تنفع فلقونا بعد
 اوسه که تینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت
 القهاب بر جویا بیات سه نوبت بخواند و بکینی که
 معده داشته باشد بخورد و انداخت باید **اَهْيًا** منین
 حبت قتل معده دست بر سنگ مال دوا بن منیر است
 بخواند احر جوی بر جوی بر جوی بر جوی بر جوی پاند و صاب
 در نظیم آورده که هر که اسم نوزده احر جوی قطع
 کند و در جی مرتبه کتاب کند و کسی که در دل معده
 داشته باشد با جوی دارد حق نقاشا افرین را از او
 کند و اگر آن نوشته بر معده صالم کند و در دره
اَهْيًا در کتاب در مکتوبه آورده که هفت مرتبه
 در اند بنظر بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
 منزل داخ باشد بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی

ضعف معده بران نظر کند صحت باید **انها** معالج کرم
 معده از حضرت رسول مرویست که خوراک را ناشناخته
 کرمهای معده را میکشد و از حضرت صادق **ع** نقلست که
 هر که هفت دانه خربزه بخورد در وقت خواب بخورد
 معده او کشته شود و از حضرت امام رضا **ع** مرویست که
 بخورد یک سکه را که از شراب ساخته باشند که کرمها
 معده را میکشد و اطباء خوردن دو مثقال تخم امرود
 را کشته کرم معده دانسته اند و هم چنین خوردن **سعدی**
 و ضماد آن بر شکم که از احباب القریع گویند مجرب دانسته
 و هم چنین ضماد بروت الواسر که جهت کشتن کرم معده
 مجرب است **انها** علاج بلغم و صفرا و رطوبت در
 کتاب خزانه الاسرار آورده که اگر کسی را درد بطن بلغم
 بسیار شود و سوزش قدری بر او غلبه کند و خوارند و قدری
 شیر زمان بوان اسافه نماید و بدین را با آب جوی کشته
 نامحنت در کتاب حرره الامان برای والد بلغم و دفع رگو

از معده

آورده که بخورد و فواید کانه را مولوی نقیض کرده و پیش
 سینه بیاورد و چنانچه محاذی معده بخورد بدم ق و
 از حضرت صادق **ع** نقلست که برای دفع زبادی بلغم
 بیکر قند دان رومی و کند و انیسون و ربنان و ساجدان
 اجزاء مساوی یکدیگر که هر را نرم بگوید و به پزند و با عسل
 کند و هر شب در وقت خواب بخورد و صد مثقال بخورد
 و در حدیث دیگر فرمود که ناشناخته جام و فلفل سودا و بلغم
 صفرا را دفع میکند از حضرت محمد باقر **ع** نقلست که بسیار
 کردن ریش بلغم را کم میکند و از حضرت امام رضا **ع**
 که بیکبار از هلهله در دو مثقال و از خود لده و مثقال
 و عا فرها مکینال و نرم بگوید و ناشناخته و دانهها
 سه سال که بلغم را دفع میکند و ده هن را خوشبو میکند و
 دانه از احکام میسار و مرویست که مودی عذبه صحت
 امام علی نقی **ع** ششامیکرد از پوست مزاج فرمود که تا
 خواب بخورد و بر بالای آن آب بخورد و امر میگوید چنان

طوبت بر اجم غالب کرد و اطبا خواستند سقر
 هبه حریف بلغم و ماعی و خلیل و طوبت بعد مفیده
طهارت در دفع و در دشت و کرد و خواست ایا
 مذکور است که هر که از سوره انبیا و ابرار الذین
 سبقت لهم منا الحسنى ما یوتیهم الله الذی یوقدون بکاف
 پاک بود و باب خاکی که افتاب ندیده باشد شود
 و مرین به حله از ان بیانشان و قدری از ان بر دشت
 او بیانشند و در وقتی که در او سفت اند باشد و در
 باین دستور عمل کند سفا باشد و اگر از او بر دشت یا بونه
 از ان طرف محو نماید و در دشت و بر دشت ما لند و در دشت
 زایل گردد و در حدیث آمده که اسماعیل فرزند امام جعفر ^{صادق}
 صحبت یک پسر خود از او و دشت و ستم شکایت کرد و حضرت
 او را طلبید و فرمود که بر دشت خواست و این دعا را
 خواند **بسم الله و یا الله و یضیع الله الذی افق کل شیء**
ان یخیر بینا یعملون اسکن انھا الریح یا الله الذی

سکن

سکن که ما فی القبل و النهار و هو التبع العلم
و ایهنا در حدیث دیگر مقلد که شخصی خدمت حضرت
 اسیر المؤمنین شکایت کرد از او و دشت فرمود که دشت
 و بموضع گذار و در مرتبه این دعا را بخوان و ما کما
 لیغفر ان یغفر الا ما یزنی الله کما یأمر جلا و من
 بزیه قواب الدنيا فکما منها و من بزیه قواب الهی
 فکما منها و یخیر الذی کثیر و بعد از ان هفت مرتبه
 سوره قدر را بخواند **و ایهنا** در مکارم او و در حدیث
 ثبت است که سفا الله و اما سیر الحساب بر او خواند نافع
 باشد **و ایهنا** در بحر المنافع او و در هبه و در دشت این
 ایا ترافوشه با خود دارد بعد از غسل و بخرج من
 بین الضل و التراب و لا ناصراً از سوره الطارق
 یا حی یا قیوم بر بختیک یا ارحم الراحمین **و ایهنا** هبه
 در که بودید و با خود نگاه دارد و لا تخاف در کما
 و اعجبت فانهم فرعون و جود و فخرهم من النعم

۱۶۹۰۶

۲۰۸۰۷۱

التي لا تؤاخذ وبقدره التي لا تمنع منها من
 شتر هذا الوجه ومن شتر ما فيه وما احذر ومنه
وايضا فوج ديك دست بر موضع دره بکذا رود و
 نفيت بگوید خیر الله اعوذ بعزة الله و قد رآه
 وحملته ليد من شتر ما احذر **ايضا** دست بر موضع دره
 هند و سبار بگوید خیر الله **ايضا** بگوید و سبار
 او برده بعد از سمله فل جیضا الذي احنا ما
 اول مرة وهو بجل حلق عليم و لو ان قرانا ما
 جميعا از سورة بعد **ايضا** هو ابد و بان و مد و
 لئن احبنا من هذه لتكون من التاكيد ان
 الله بالثاني لروى و جيم و قول من العتقان
 ما هو سفا و و عهد للمؤمنين و لا يربوا الظالمين
ايضا از خواص انبسط است که بر ناخن
 اهنام دست جيب نوید و لبید بجهت در دستكم
 و فوج بجهت منع فجل **ايضا** معالج دره نافه
 که فخر

